

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická

Bakalářská práce

2014

Filip Fendrych

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HUDEBNÍ KULTURY

Hudební styl post-hardcore

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Filip Fendrych

Specializace v pedagogice, obor Popularizace hudební kultury

Vedoucí práce: doc. Mgr. Tomáš Kun, Ph.D.

Plzeň, 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a)
samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů
informací.

Plzeň, 30. 6. 2014

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucímu své bakalářské práce panu doc. Mgr. Tomáši Kuhnovi, Ph.D. za příkladné vedení práce, vstřícnost a cenné rady při vypracovávání mé bakalářské práce.

OBSAH

ÚVOD	1
1 VZNIK HUDEBNÍHO STYLU POST-HARDCORE.....	2
1.1 STRUČNÁ HISTORIE HARDCOROVÉ SCÉNY	3
1.1.1 Životní styl.....	5
1.1.2 Hardcore a politika.....	7
1.1.3 Móda	8
1.1.4 Taneční styl.....	9
2 ROZVOJ POST-HARDCORU VE SVĚTĚ	10
2.1 POČÁTKY (1980-1990).....	10
2.1.1 Washington DC.....	11
2.2 EXPANZE (1990-2000)	12
2.2.1 Texas	13
2.2.2 Kalifornie	15
2.2.3 Evropa.....	17
2.2.4 Asie.....	18
2.3 NOVÁ ÉRA (2000 - SOUČASNOST).....	19
3 VÝZNAMNÉ POST-HARDCOROVÉ SKUPINY	24
3.1 FUGAZI (1987).....	24
3.2 SUNNY DAY REAL ESTATE (1992)	27
3.3 GLASSJAW (1993)	29
4 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI POST-HARDCORU	34
4.1 IAN MACKAYE (*1962).....	34
4.2 ROSS ROBINSON (*1967).....	39
4.3 OMAR RODRÍGUEZ-LÓPEZ (*1975)	40
5 NAHRÁVACÍ SPOLEČNOST DISCHORD RECORDS	45
6 FESTIVALY A KONCERTY SE ZAMĚŘENÍM NA POST-HARDCORE.....	49
6.1 VANS WARPED TOUR.....	49
6.2 TASTE OF CHAOS	51
ZÁVĚR.....	53
RESUMÉ.....	54
SEZNAM LITERATURY A POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	55
PŘÍLOHY	I

ÚVOD

Cílem této bakalářské práce je zmapovat vývoj a popularizaci hudebního žánru post-hardcore ve světě od jeho vzniku ve druhé polovině 80. let minulého století až po současnost. Jedná se o poměrně osobitý styl hudby, a proto je velice obtížné ho s přesností definovat. Při shromažďování a výběru podkladových materiálů jsem se tedy zaměřil na informace, které jsem osobně považoval za podstatné. Práce se skládá celkem ze šesti hlavních kapitol, které obsahují historická fakta, jež jsou doplněna o mé vlastní názory.

V úvodní kapitole se pokusím popsat základní charakteristické prvky hudebních forem post-hardcoru a zároveň nastínit čtenáři stručnou historii a životní styl hardcorové subkultury, z níž tento žánr vychází. Následující kapitolu rozdělím do tří časových etap hudebního vývoje tohoto stylu, ve kterých se zmiňuji o nejvlivnějších interpretech daného období a jejich přínosu v oblasti populární hudby. V další části práce se budu podrobněji věnovat hlavním představitelům post-hardcoru, tedy biografii stěžejních skupin a výrazných osobností této hudební scény. V posledních dvou kapitolách se zaměřím na nezávislou nahrávací společnost Dischord Records a dva významné hudební festivaly, které se postaraly o zviditelnění žánru post-hardcore ve světě.

Při psaní této práce jsem postupoval kompilační metodou a využíval různé tištěné a internetové zdroje, převážně v anglickém jazyce. Důvodem byla zejména skutečnost, že k danému tématu není v českém jazyce k dispozici dostatečné množství relevantního materiálu.

1 VZNIK HUDEBNÍHO STYLU POST-HARDCORE

Post-hardcore můžeme definovat jako hudební žánr, který vznikl na základě transformace hardcorové scény na přelomu 80. a 90. let. Od počátku své existence čerpá na rozdíl od hardcoru - z mnoha různých hudebních stylů, mezi které patří například pop rock, hard rock, metal, punk, funk, jazz, experimental rock, soul, hip hop a další.¹ Hudebně se tedy jedná o velmi rozmanitý styl, což může často svádět k chybnému zařazení interpreta do tohoto stylu. Proto je důležité si uvědomit, že se nejedná o převratný či inovativní směr v historii rockové hudby, nýbrž o jakési fúzování hardcoru a punku. Označení *post-hardcore* tedy nabízí velice široké možnosti interpretace.

Pokud budeme mluvit o hudebním projevu, post-hardcore převzal energičnost a přímočarost punku, tvrdost a agresivitu hardcoru a doplnil ji o hravost a melodičnost. Charakteristickými prvky jsou výrazné změny tempa a rytmu, střídání čistých a křičených vokálů (tzv. screamo nebo growling), ostrý zvuk kytar a melodické kytarové a basové linky. Typickým poznávacím znakem hudební formy skladeb post-hardcoru jsou dynamické sloky postavené na kytarových riffech², střídající někdy až popově znějící refrény a mezihry, jež jsou ve většině případů doplněny o krátká kytarová sóla; právě tato kombinace tvoří dohromady pevné jádro tvrdé hudby, obohacené o silně chytlavé melodie. Důležitou složkou jsou také hluboké, emocionálně vypjaté texty a celková melancholická nálada skladeb.

K bližšímu seznámení s tímto hudebním stylem je zapotřebí nahlédnout hlouběji do historie hardcorové scény a pochopit její filozofii, která nezahrnuje jen hudbu, ale také životní styl a postoj jedince vůči společnosti.

¹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 2. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

² Kytarový riff je základní krátký opakovaný motiv hraný většinou v akordech.

1.1 Stručná historie hardcorové scény

Hudební směr hardcore (dále jen HC) vznikl v USA začátkem 80. let jako reakce na britskou punkovou kulturu, kterou v 70. letech tvořily skupiny jako Sex Pistols, The Clash nebo The Damned. Svůj velký podíl na jeho vzniku má i výrazný zájem mladšího publika o tvrdší kytarovou tvorbu v období, kdy hudební scénu ovládala diskotéková hudba sedmdesátých let minulého století. Veškerá hudebně zaměřená média byla doslova přehlčena popovými interprety jako ABBA a Bee Gees. Vznik nové undergroundové vlny byl tedy jasnou odpovědí na otázku, jakým směrem se bude rocková scéna nadále ubírat. Za historicky první HC nahrávku se podle Stevena Blushe, autora knihy *American Hardcore: A Tribal history*, považuje píseň *Out of Vogue* americké skupiny *The Middle Class* z roku 1978. Samotný název *hardcore* (doslovný překlad z angličtiny znamená „tvrdé jádro“) je pak převzat od kanadské formace D.O.A., která se svým albem *Hardcore 81* výrazně podílela na popularizaci tohoto termínu.³

Hlavními centry nově vznikající scény byla města Los Angeles a Washington DC. Na těchto místech se zrodily první HC skupiny jako *Black Flag*, *Minor Threat* a *Bad Brains*, které do své hudby začleňovaly prvky metalu – silně zkreslené kytary a agresivní řev. Postupně se tento styl začal rozšiřovat i do Bostonu (*Negative FX*, *Gang Green*), New Jersey (*The Undead*, *Rosemary's Babies*) a především do New Yorku, kde se o zviditelnění HC zasloužil zejména Hilly Kristal, vlastník klubu *CBGB* a jeden ze zakladatelů americké punkové scény.⁴ *CBGB* (celým názvem *Country, bluegrass and blues*) byla zpočátku obyčejná hospůdka na Manhattanu, kam se v druhé polovině 70. let chodili lidé bavit na živá vystoupení skupin různých žánrů. Svou kariéru zde nastartovali např. *Ramones*⁵, *Blondie*⁶, *Television*⁷, *Talking Heads*⁸ či *Patti Smith*⁹. Z klubu se postupem času

³ Volně parafrázováno z BLUSH, Steven. *American Hardcore (Sekond Edition): A Tribal History*. New York: Feral House, 2010. ISBN 978-0-932595-89-5

⁴ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 5. 2014[cit. 25. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

⁵ *Ramones* byla americká punková skupina fungující v letech 1974-1996.

⁶ *Blondie* je americká new wave skupina založená v roce 1974.

⁷ *Television* je americká post-punková skupina založená v roce 1973.

⁸ *Talking Heads* byla americká new wave punková skupina fungující v letech 1975-1991.

stávala stále žádanější destinace příznivců nezávislé scény a začátkem 80. let se na pódiu začaly objevovat i první HC formace. Z těch nejzásadnějších jmenujme např. Agnostic Front, Youth of Today, Murphy's Law, Sick Of It All nebo i Beastie Boys, kteří se později přeorientovali na hip hop.¹⁰ Ke konci 80. let se však H. Kristal rozhodl na základě stoupající intenzity násilí na koncertech HC akce nadále nepořádat.¹¹

V průběhu 90. let se na hudební scéně začaly objevovat formace jako Potbelly, Born Against, Rorschach a Drive Like Jehu, které se nechaly ovlivňovat různými styly – od heavy metalu přes alternativní rock až po rap a pop. Výrazně tak změnil přístup v hledání osobitějšího zvuku a posunuly HC hudbu kupředu. Mnoho skupin začínalo stále více experimentovat, což zapříčinilo vznik nových podžánrů. Populárními se staly především metalcore¹² (Integrity, Hatebreed), mathcore¹³ (Botch, The Dillinger Escape Plan), emocore¹⁴ (The Get Up Kids, Endpoint) nebo rapcore¹⁵ (Clawfinger, Rage Against The Machine). Popularizaci HC pomohlo také nasazování videoklipů těchto skupin do hudební televizní stanice MTV (celým názvem Music Television), která je od svého vzniku jakousi mediální „modlou“ mladých posluchačů populární hudby po celém světě.¹⁶

Další důležitý rozmach HC hudby přišel na počátku nového tisíciletí, kdy skupiny začaly podepisovat smlouvy u velkých vydavatelství. Historicky první byla newyorská formace H2O, jež v roce 2001 vydala své album Go u světoznámého labelu¹⁷ MCA Records. Nahrávka nezaznamenala větší komerční úspěch, tento krok se však stal povzbuzujícím podnětem pro ostatní umělce a nahrávací společnosti. Roku 2002 vznikla

⁹ Patti Smith (*1946) – významná americká zpěvačka, hudebnice, textařka a spisovatelka.

¹⁰ Volně parafrázováno z BLUSH, Steven. American Hardcore (Sekond Edition): A Tribal History. New York: Feral House, 2010. ISBN 978-0-932595-89-5

¹¹ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

¹² Metalcore spojuje prvky metalu a hardcoru. Charakteristická jsou rychlá tempa, podladěné kytary, střídání čistého melodického vokálu s křikem.

¹³ Mathcore je technický, rytmicky složitý styl hardcoru.

¹⁴ Emocore charakterizují emociálně vypjaté skladby, melancholické nálady a časté střídání tempa.

¹⁵ Rapcore spojuje prvky hip hopu a hardcoru. Důraz je kladen na bicí a basovou kytaru.

¹⁶ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 5. 2014[cit. 25. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

¹⁷ Label – v hudební terminologii jde o anglický výraz pro vydavatelství.

spolupráce mezi DreamWorks Records¹⁸ a kalifornskou skupinou AFI. O necelý rok později vyšlo jejich doposud nejúspěšnější album *Sing the Sorrow*, které se umístilo na předních příčkách hudebních žebříčků. Podobný úspěch zaznamenali i chicagští *Rise Against*. Ti podepsali kontrakt s vydavatelstvím Geffen Records, pod nímž vydali tři alba, *Siren Song of the Counter Culture* (2004), *The Sufferer & the Witness* (2006) a *Appeal to Reason* (2008), jež byla organizací RIAA¹⁹ oceněna jako platinová (v USA se prodal více než 1 milion nosičů). V Evropě se začala od roku 2008 těšit velkému zájmu britská skupina *Gallows*, která se ve své hudbě vrací ke kořenům klasického přímočarého hardcoru. Jasným důkazem byla smlouva na 1 milion liber od nahrávací společnosti Warner Bros. Records, díky níž natočili album *Grey Britain* (2009). Album bylo přijato velmi kladně jak ze strany fanoušků, tak i hudebních kritiků, a z *Gallows* se rázem stala jedna z nejpopulárnějších HC formací současnosti. Přední hudební magazín *Kerrang!* označil tuto desku jako nejlepší počín roku 2009.²⁰

Výrazná komercializace HC sice zapříčinila oproštění se od ideálů svobodné tvorby a rozdělila scénu na komerční a nezávislou, nicméně představitelé obou táborů se dokáží navzájem respektovat a často i vzájemně spolupracovat.

1.1.1 Životní styl

To, co dělá HC v hudebním světě zajímavým a ojedinělým, je kromě samotné hudby také životní styl jeho nejzarytějších příznivců. Ti pohrdají pravidly konzumní společnosti a hlásí se k dodržování lidských práv, podporují ekologii a tvrdě odmítají rasismus a násilí.

Převratná revoluce na poli tvrdé hudby během 80. let s sebou přinesla vznik nové subkultury, vystupující pod názvem *straight edge* (vysvětlení termínu a okolnostem vzniku tohoto hnutí se podrobněji věnuji ve 4. kapitole této práce). Jde o určitý způsob života

¹⁸ DreamWorks Records byla nahrávací společnost založená roku 1996. V roce 2005 ji odkoupila společnost Universal Music Group.

¹⁹ RIAA, celým názvem Recording Industry Association of America, je obchodní organizace zastupující nahrávací průmysl v USA.

²⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 5. 5. 2014[cit. 8. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

člověka, který se zřekne alkoholu a drog, striktně dodržuje veganskou²¹ stravu, upustí od promiskuity a neužívá léky na předpis. Znamé straight edge skupiny jsou např. Minor Threat, 7 Seconds, State of Alert nebo Youth of Today.²²

Další podstatnou ideologií, se kterou na HC scéně setkáváme, je tzv. filozofie *DIY* – *Do It Yourself* (Udělej si sám). Tuto myšlenku představitelé hardcoru sice nevymysleli, ale dokázali ji skvěle aplikovat ve svém přístupu k hudebnímu průmyslu – byli nezávislími umělci. Veškerou organizaci koncertů, natáčení desek a propagaci zajišťovali sami hudebníci nebo jejich manažeři z vlastních finančních prostředků, bez podpory sponzorů a velkých hudebních vydavatelství. Peníze se ve většině případů vydělávají na základě prodeje vstupenek nebo prodaných nosičů. Celý princip tedy funguje na důvěře příznivců a jejich finanční podpoře.²³

Formou DIY byly vytvářeny i propagační materiály - speciální časopisy nazývané *zine* (termín je odvozen od slova „magazine“), jejichž původ sahá až do 30. let 20. století. V případě hardcorové scény šlo o nízkonákladové, ručně psané texty, doplněné o komiksově kresby. Mezi největší vydavatele *zinů* patřily společnosti Giant Robot, Dazed & Confused, Bust, Bitch, Cometbus, Doris, Brainscan a Maximum RocknRoll. V předinternetové éře poskytovaly tyto materiály jedinou možnost, jak jak získat relevantní informace o skupinách, klubech, koncertech či nahrávacích společnostech. Obsah časopisů se však nevěnoval jen hudbě, témata se dotýkala i politiky, umění a designu nebo různých sociálních problémů ve společnosti. S příchodem internetu v druhé polovině 90. let se distribuce *zine* magazinů začala provádět online a vzhledem k ustupujícímu zájmu o tiskovinu vycházejí dodnes články na webových stránkách.²⁴

Stinnou stránkou HC scény je subkultura, která do obecného povědomí vstoupila pod označením *skindheads*. Její historie sahá hluboko do 50. let 20. století a během

²¹ Termín veganství označuje způsob stravování, filozofii a životní styl, spočívající v odmítnutí konzumace živočišných produktů.

²² Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

²³ Volně parafrázováno z BLUSH, Steven. American Hardcore (Sekond Edition): A Tribal History. New York: Feral House, 2010. ISBN 978-0-932595-89-5

²⁴ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 5. 2014[cit. 3. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Skinheads>>

dlouholeté existence vzniklo mnoho názorově odlišných podskupin. Některé jsou více extrémistické (neonacisté), avšak řada z nich stojí na opačné straně názorového spektra (SHARP, tedy Skinheads Against Racial Prejudice, což je skupina bojující proti rasovým předsudkům uvnitř hnutí). Typickým poznávacím znakem nositelů této subkultury jsou vyholené hlavy, tetování, vojenské letecké bundy (tzv. bombery), džíny a pevné vysoké boty (např. značky Steel Boots). Své kořeny mají skinheads ve Velké Británii; tam se po znovuzkřížení koncem 70. let připojili k tehdy populární punkové vlně a později pronikli i do amerického hudebního undergroundu.²⁵ Vlivem sociální krize a stoupající nezaměstnanosti v 80. letech v USA se mnoho mladých lidí začalo bouřit proti přistěhovalcům, které obviňovali z obsazování pracovních míst. Kvůli tomu často docházelo k výtržnostem a násilí při koncertech. Jako příklad můžeme uvést paradoxní situaci, kdy fanoušci skupiny Dead Kennedys přijeli na koncert svých oblíbenců, když však zjistili, že bubeník D. H. Peligro má tmavou pleť, začali pokřikovat rasistické urážky. V 90. letech tyto nepokoje postupně utichly a od té doby si punková a HC kultura udržuje od hnutí skinheads značný odstup.²⁶

Mezi fungujícími komunitami v rámci undergroundové hudby patří ta hardcorová k nejpočetnějším. Během zhruba třicetileté existence prokázala svoji životaschopnost, rozšířila se po celém světě a i přes značné štěpení hudebního stylu na mnoho podžánrů si stále zachovává úctyhodný počet příznivců. Fanouškům hardcoru jde i o jakýsi pocit sounáležitosti a ve skupině lidí se stejným názorem a hudebním vkusem se cítí bezpečně a svobodně. Strategie DIY zůstává prioritou dodnes.

1.1.2 Hardcore a politika

Hardcore je jedním z mála hudebních směrů, který se ve svých názorech často dotýká politické situace ve světě. Zostra se pouští do kritiky nekalých činností vlády jak americké, tak i ostatních zemí. Nejčastějšími tématy textů jsou sociální a ekonomické problémy, válečné konflikty, utlačování, korupce a (ne)svoboda.

²⁵ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 5. 2014[cit. 3. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

Sympatizování s liberalismem a anarchismem se na HC scéně objevilo již v 80. letech, kdy na základě nesouhlasu s politikou amerického prezidenta Ronalda Reagana (ve funkci 1981-1989) vznikaly první protestní písně. Mezi nejradikálnější americké hardcorové formace řadíme např. The Undead, Antiseen nebo Dead Kennedys s jejich silně anti-politickou písní „California Über Alles“. V Evropě se výrazně prosadila anglická skupina Heresy, která kritizovala britskou vládu za zapříčinění nepokojů v Severním Irsku. V souvislosti s častými protesty a ostrými názory byly skupiny i samotní příznivci nezdědka terčem útoků ze strany státních orgánů. Vyvrcholením policejní brutality byly organizované zásahy jednotek LAPD²⁷ proti návštěvníkům koncertů v Los Angeles, které se staly odrazem temného období tehdejší americké společnosti.²⁸

Po relativním uklidnění situace v období 90. let se umělci znovu intenzivněji zapojovali do politicky zaměřených protestů až v letech 2001-2009, kdy stál v čele americké vlády prezident George Bush. Mnoho umělců ze scény se připojilo k aktivistické skupině PunkVoter, jež veřejně vyjadřuje svůj odpor vůči Bushově politice. Organizaci založil zpěvák punkové formace NOFX Mike Fat ve snaze upozornit na válečné konflikty v Iráku, globální oteplování a sociální krizi v USA.²⁹

1.1.3 Móda

Hudba a móda jdou ruku v ruce již po dlouhá desetiletí, a v případě HC scény tomu není jinak. Nejsnazší způsob, jak se odlišit od většiny a dát najevo svou příslušnost k určité subkultuře (ať už hudební, nebo kterékoli jiné), je vytvořit vlastní módní trend. I v tomto směru se příznivci hardcorové hudby nejprve nechali inspirovat punkovou scénou, později si vytvořili vlastní styl oblékání. Sázeli na prosté jednobarevné oblečení a oproti fanouškům punku příliš nedbali o svou vizáž. Punkové kožené bundy, řetězy a obarvené

²⁶ Volně parafrázováno z BLUSH, Steven. American Hardcore (Sekond Edition): A Tribal History. New York: Feral House, 2010. ISBN 978-0-932595-89-5

²⁷ LAPD, celým názvem Los Angeles Police Department, je policejní útvar města Los Angeles, založený v roce 1867.

²⁸ Volně parafrázováno z BLUSH, Steven. American Hardcore (Sekond Edition): A Tribal History. New York: Feral House, 2010. ISBN 978-0-932595-89-5

²⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 10. 6. 2014[cit. 15. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

vlasý (ve většině případů šlo o sestřih zvaný číro) nahradily džíny, bílá trička, sportovní obuv a jednoduchý krátký sestřih vlasů (tzv. na ježka).³⁰

Začátkem 21. století se do hardcoru a post-hardcoru začala vměšovat také móda tzv. *emo kids*, zahrnující černé oblečení, tmavé líčení očí a sytě obarvené vlasý. Zde je však důležité zmínit, že tento trend byl uměle vytvořen jako ryze marketingový plán s jasným cílem zaměřit se na mladší publikum hudby tvrdších žánrů a s ideologií hardcoru tedy nemá nic společného. Dnes jsou poznávacím znamením „hardcoristů“ úzké kalhoty, tílka, flanelové košile, boty na skateboarding a kšiltovky (na způsob americké baseballové čepice).³¹

1.1.4 Taneční styl

Návštěvníci koncertů se prezentovali svou agresivitou, frenetičností a spontánními tanečními křeacemi. Dali tak vzniknout novým tanečním stylům *slam dance* (strkání se mezi sebou) a *stage diving* (skákání z pódia do publika). Později se začal používat termín *mosh*, který je spojován spíše s metalovou scénou, avšak jeho pohybové prvky (např. *windmill*, tj. máchání rukama jako lopatkami větrného mlýna, *circle pit* čili běhání dokola) lze dnes zahlédnout téměř na všech hardcorových koncertech.³²

Jde o adrenalinovou a velmi nebezpečnou skupinovou zábavu, která za dobu své existence mnohokrát vyvolala obrovskou vlnu kritiky (častou reakcí je předčasné ukončení koncertu ze strany skupiny během vystoupení), a to především kvůli četným vážným zraněním. Bohužel se stávají i případy, kdy některé úrazy končí smrtí diváka, a jen stěží lze pak určit, kdo je za tuto tragédii zodpovědný. I přes časté zákazy a varovné vývěsky na hudebních akcích se však tato riskantní činnost nadále provozuje jako tradiční součást hardcorových koncertů. Hlavním kritériem je rychlá, agresivní, energická hudba, vyvolávající až davovou psychózu.

³⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 5. 2014[cit. 3. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

³¹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 24. 4. 2014[cit. 4. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

³² Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 21. 3. 2014[cit. 12. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk>

2 ROZVOJ POST-HARDCORU VE SVĚTĚ

Vývoj post-hardcoru můžeme orientačně rozdělit do tří dekád, během nichž si začal postupně budovat neotřesitelnou pozici v hudebním světě tvrdších žánrů. Za svou zhruba třicetiletou existenci prošel častým rozdělováním a dal vzniknout novým podžánrům jako emocore, post-emo nebo hardcore-emo. V zásadě se však všechny tyto hudební směry navzájem propojují a doplňují, a proto je důležité se o nich zmínit v rámci celé post-hardcorové scény. V následujících podkapitolách se tedy budeme věnovat stěžejním událostem a skupinám, které udávaly hlavní trend v těchto různorodých žánrech.

2.1 Počátky (1980-1990)

K největší transformaci HC scény došlo na území severovýchodní části USA. Zde se v průběhu 80. let objevovali zajímaví interpreti experimentující s metalovou, punkovou a pop-rockovou hudbou. Mnoho formací z tohoto období se také nechalo inspirovat zvukem a skladatelským umem noise-rockových³³ Sonic Youth.³⁴ Mezi první „vybočující“ skupiny řadíme chicagské Big Black, The Effigies a Naked Raygun.³⁵ V jejich tvorbě můžeme slyšet dynamické, komplexní skladby a určitou dávku experimentování v oblasti zvuku strunných a rytmických nástrojů. Konkrétně u Big Black jsou to ostrý zvuk kytar, zkreslené bicí a celkový zvuk připomínající industrial rock³⁶. Dalším výrazným pokrokem u této formace je upřednostňování čistého vokálu před křikem.

Mimo Spojené státy se o značný rozruch postarali kanadští **NoMeansNo**. Ti si dokázali získat fanoušky svou působivou instrumentální technikou a neotřelým přístupem k hudbě – jejich inspirací byl kromě punk rocku také jazz. Není tedy náhodou, že hra bubeníka Johna Wrighta připomíná styl jazzové legendy Arta Blakeyho. Jejich album

³³ Noise rock je hudební žánr, který se vyznačuje „bzučivým“ a velice hlasitým zvukem kytar.

³⁴ Sonic Youth, americká skupina založená roku 1981 v New Yorku, hrající alternative rock a noise rock.

³⁵ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 11. 6. 2014[cit. 15. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

³⁶ Industrial rock je hudební žánr, který v sobě spojuje industriální a rockovou hudbu. Základ tvoří elektronické bicí, syntezátory a elektrické kytary.

Wrong z roku 1989 můžeme označit jako jednu ze stěžejních raných nahrávek post-hardcoru. Úspěch zaznamenaly např. skladby It's Catching Up³⁷ a I Am Wrong.³⁸

2.1.1 Washington DC

Hlavním centrem žánru se stalo město Washington DC, kde se zrodila velká undergroundová komunita nezávislých hudebníků. Hlavním představitelem této skupiny byl Ian MacKaye, vlastník nezávislé nahrávací společnosti Dischord Records (viz kapitola č. 5). Label vyprodukoval nespočet uskupení, jež definovala nový charakteristický zvuk hardcoru a punku. Z větší části se jednalo o formace samotného MacKaye nebo jeho přátel. Mezi ta nejvlivnější hudební tělesa patří Embrace, Rites Of Spring, The Nation of Ulysses, Girls Against Boys, Jawbreaker a především Fugazi (viz kapitola č. 3). Ti si ve městě rychle dokázali získat mnoho příznivců a za několik let získali popularitu jak po celých Spojených státech, tak i za oceánem. Hudba těchto skupin je charakteristická svými dynamickými tempy a emocionálně vypjatými skladbami, důležitým prvkem se staly také čisté vokály, doprovázené ječením až vrískáním. Tyto prvky hudebního projevu začaly být označovány novým termínem *emo*.^{39 40}

Druhá polovina 80. let přivedla na pódia další zajímavou skupinu, **Shudder to Think**. Původními členy byli Craig Wedren (zpěv), Chris Matthews (kytara), Stuart Hill (baskytara) a Mike Russell (bicí). Jejich originální tvorba byla pro scénu velkým přínosem. Jedná se o velice energické, nápadité a melodické skladby, které doprovází čisté vysoké vokály zpěváka Wedrena. Ještě před rozsáhlou obměnou sestavy a následným komerčním úspěchem v roce 1994 stihli vydat čtyři alba: Curses, Spells, Voodoo, Mooses, Ten Spot, Funeral at the Movies a Get your Goat. Nahrávky se později staly obrovskou inspirací

³⁷ II. Audio příloha na CD, skladba 1.

³⁸ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 10. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/NoMeansNo>>

³⁹ Emo – zkratka anglického slova emotion = emoce.

⁴⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 10. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

pro řadu vycházejících hvězd rockové hudby, jakými byly např. Jeff Buckley či skupiny Pearl Jam a Incubus. Největším hitem skupiny se stala píseň X- French Tee Shirt⁴¹.⁴²

Mezitím se na washingtonské scéně na konci 80. let začala prosazovat také tříčlenná formace **Jawbox**, založená Jamesem Robbinsem (zpěv, kytara), Kimem Colettou (baskytara) a Adamem Wadem (bicí). V roce 1989 vydalo trio svou první demo nahrávku obsahující píseň Bullet Park⁴³, která se dostala na kompilační CD s názvem They Don't Get Paid, They Don't Get Laid, distribuované magazínem Maximum RocknRoll. Tato událost se pro skupinu stala odrazovým můstkem, neboť poté podepsala nahrávací smlouvu u rozkvétajícího labelu Dischord Records. Pod ním v následujících dvou letech natočili eponymní EP⁴⁴ Jawbox (1990) a debutové album Grippe (1991), které symbolicky uzavírá rané období post-hardcoru a předchází jeho největší slávě.⁴⁵

2.2 Expanze (1990-2000)

První polovina 90. let znamenala pro hudbu tvrdších alternativních žánrů obrovský vzestup na poli populární hudby. Největší podíl na tom nese bezesporu masivní úspěch desky Nevermind grungové⁴⁶ skupiny Nirvana. Mnoho nezávislých formací se těšilo dosud nevídanému zájmu ze strany širší veřejnosti. Započala nejslavnější éra post-hardcoru, který se do jisté míry stal součástí i tzv. středního proudu. Skupiny Jawbox a Shudder to Think podepsaly kontrakty na nové desky u vydavatelství Atlantic Records⁴⁷ a nasměrovaly tak své hudební kariéry do světa velkého hudebního průmyslu.⁴⁸

⁴¹ II. Audio příloha na CD, skladba 2.

⁴² Volně parafrázováno z Allmusic [online]. Aktualizace neuvedena[cit. 20. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.allmusic.com/artist/shudder-to-think-mn0000752635/biography>>

⁴³ II. Audio příloha na CD, skladba 3.

⁴⁴ Zkratka EP zastupuje angl. výraz „extended play record“. Jedná se o nahrávku, která obsahuje více než jednu skladbu, ale nedosahuje počtu a kvality skladeb plnohodnotného alba.

⁴⁵ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

⁴⁶ Grunge je podžánr alternativního rocku vycházející z hardcore punku a heavy metalu. Vznikl v polovině 80. let 20. stol.

⁴⁷ Atlantic Records je světoznámé hudební vydavatelství, založené roku 1947 v New Yorku.

⁴⁸ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 4. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

Hlavními centry scény byla na začátku 90. let nadále města Washington DC (Hoover, Circus Lupus), Chicago (Shellac, Cap'n Jazz) a nově také New York, ze kterého pocházela řada stěžejních interpretů této etapy. Uvedme například skupiny Glassjaw (viz kapitola č. 4), Quicksand, Chavez, Helmet nebo Texas Is The Reason, kteří jsou často v historii populární hudby označováni za průkopníky hudebního stylu emo. Mimo oblast severovýchodní části USA sklízely úspěch formace The Promise Ring z Wisconsinu a Sunny Day Real Estate ze Seattlu (viz kapitola č. 3). K největšímu rozkvětu post-hardcoru však docházelo na území států Texas a Kalifornie. V uvedeném období se s tímto žánrem také poprvé setkali i posluchači v Evropě a Asii.⁴⁹

2.2.1 Texas

Největší pozornost získala skupina **The Jesus Lizard** z Austinu, hrající ve složení David Yow (zpěv), Duane Denison (kytara), David Sims (baskytara) a Mac McNeilly (bicí), který byl jako jediný z členů nahrazen v roce 1996.⁵⁰ Pro skupinu jsou charakteristické kytarové postupy založené na bluesových stupnicích⁵¹ a používání zkresleného zvuku na basové kytáře (např. ve skladbě Thumbscrews⁵²). V jejich hudbě je zřetelně cítit vliv „jižanského“ country blues⁵³ i britského raného punku. Tento zajímavý mix dělá z The Jesus Lizard jednu z nejoriginálnějších rockových formací 90. let. Jejich stěžejními nahrávkami jsou alba Goat (1991), Liar (1992) a singly Puss a Oh, the Guilt, vydané společně se skupinou Nirvana, díky kterým se dostali do podvědomí širší

⁴⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 10. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

⁵⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 4. 2014[cit. 10. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/The_Jesus_Lizard>

⁵¹ Bluesová stupnice – skupina stupnic o pěti až devíti tónech, jejichž základ tvoří bluesová pentatonika.

⁵² II. Audio příloha na CD, skladba 4.

⁵³ Pojem country blues označuje hudební žánr vycházející z blues; vznikl na jihu USA v první polovině 20. století. Základním nástrojem je akustická kytara.

veřejnosti. The Jesus Lizard se za dobu své existence několikrát rozešli a znovu dali dohromady. K poslednímu obnovení došlo v roce 2013.⁵⁴

Další významnou texaskou formací se stali **At the Drive-In**. Vznikli v roce 1993 ve městě El Paso jako hudební projekt dvou kamarádů ze střední školy, zpěváka Cedrica Bixlera-Zavaly a kytaristy Jima Warda. O rok později se jim podařilo získat hráče na post baskytaristy, bubeníka a druhého kytaristy, a tak mohli jako plnohodnotná skupina vydat své první EP Hell Paso. Následovala četná koncertní turné, nahrání dalšího EP *¡Alfaro Vive, Carajo!* a přijetí talentovaného hudebníka Omara Rodríguez-Lópeze na pozici baskytaristy. S ním natočili první dlouhohrající album *Acrobatic Tenement*, ale skupině se stále nedařilo výrazněji prorazit. To se změnilo s příchodem roku 1997, kdy se druhé kytary chopil Rodríguez-López a ke skupině se připojili bubeník Tony Hajjar a baskytarista Paul Hinojos. Od této chvíle se sestava neměnila. Velmi dobré vztahy mezi hudebníky a z nich vyplývající sebranost se projevily na další desce *In/Casino/Out* z roku 1998. Nahrávka je oproti předchozí tvorbě dynamičtější, obsahuje více silných melodických momentů a propracovanější jsou také kytarové vyhrávky. Úspěch desky znamenal pro At the Drive-In např. výjezd na turné se spřátelenou post-hardcorovou skupinou Jimmy Eat World či předskakování populárním Rage Against The Machine. Na koncertech si získávali fanoušky svým divokým, energickým, spontánním projevem na jevišti. V srpnu roku 2000 vydali společné EP s českou indie rockovou⁵⁵ skupinou Sunshine a téhož roku dosáhli vrcholu dosavadní kariéry natočením svého zatím posledního alba *Relationship of Command*, obsahující hity jako *One Armed Scissors*⁵⁶ a *Arcarsenal*⁵⁷. Na začátku roku 2001 bylo ohlášeno ukončení činnosti. K částečnému obnovení došlo v roce 2013, kdy se skupina objevila na předních světových festivalech v USA a Velké Británii. At the Drive-In můžeme zařadit mezi nejvlivnější post-hardcorová hudební tělesa této dekády.⁵⁸

⁵⁴ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 4. 2014[cit. 10. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/The_Jesus_Lizard>

⁵⁵ Indie rock je podžánrem alternativního rocku; vznikl v 80. letech ve Velké Británii jako součást nezávislé undergroundové scény.

⁵⁶ II. Audio příloha na CD, skladba 5.

⁵⁷ II. Audio příloha na CD, skladba 6.

⁵⁸ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

Texaskou scénu uzavírá další austinská skupina s poněkud neobvyklým názvem **...And You Will Know Us by the Trail of Dead** (často jen Trail Of Dead). Svou činnost zahájili v roce 1994 a po několika obměnách sestavy aktivně hrají dodnes. Hlavními osobnostmi formace jsou Jason Reece a Conrad Keely, kteří se během živých vystoupení střídají na pozici bubeníka, kytaristy a zpěváka. Duo doplňuje kytarista, baskytarista, klávesista a druhý bubeník. V případě koncertů se tedy jedná o velmi výživný a energický přednes hudebních skladeb, na němž se podílí celá formace. Své první eponymní album **...And You Will Know Us by the Trail of Dead** natočili v roce 1998, poté následovaly úspěšné desky *Madonna* (1999), *Source Tags and Codes* (2002) a nejprodávanější *Worlds Apart* (2005).⁵⁹ Jejich tvorbu řadíme do kategorie alternativní hudby. Skladby obsahují velice propracované a dlouhé kompozice, bohaté harmonie, komplikované rytmy a převážně čisté zpěvy. Z tohoto hlediska tedy můžeme říci, že Trail Of Dead přinesli do světa post-hardcoru nové originální postupy a zasloužili se o jeho patřičnou rozmanitost. Mezi nejznámější skladby skupiny řadíme např. *Another Mornign Stoner*⁶⁰, *Will You Smile Again For Me* a *Isis Unveiled*.

2.2.2 Kalifornie

V průběhu 90. let se na západním pobřeží USA zrodila uskupení, která společně vytvořila undergroundovou komunitu známou jako *San Diego sound*. Název dostala díky specifickému agresivnímu zvuku nahrávek, kterým se skupiny na scéně prezentovaly. Klíčovou roli v tomto pokroku sehrála nezávislá nahrávací společnost Gravity Records, založená v San Diegu roku 1991 Mattem Andersenem, zpěvákem skupiny Heroin. Pod labelem vydávaly kromě Heroin např. domácí skupiny Antoich Arrow, Mohinder či coloradští The VSS.⁶¹

⁵⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 16. 4. 2014[cit. 11. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/...And_You_Will_Know_Us_by_the_Trail_of_Death>

⁶⁰ II. Audio příloha na CD, skladba 7.

⁶¹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 10. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

V roce 1994 založil hudebník Justin Pearson v San Diegu další nezávislé hudební vydavatelství nesoucí název Three One G. První vydanou nahrávkou se stala gramofonová deska skupiny Unbroken, obsahující dvě skladby, And a Fall On Proverb. Následovala alba Pearsonových skupin Swing Kids a The Locust, která taktéž charakterizovala kalifornský zvuk.⁶²

Kromě obou výše zmiňovaných nahrávacích labelů se na rozmachu scény výrazně podílela i skupina **Drive Like Jehu**. Byla založena roku 1990 zpěvákem a doprovodným kytaristou Rickem Frobergem a hlavním kytaristou Johnem Reitem. Sestavu doplňovali baskytarista Mike Kennedy a bubeník Mark Trombino. Za svou krátkou pětiletou existenci stihla formace vydat pouze dvě desky, a to stejnojmennou Drive Like Jehu (1991) a přelomovou Yank Crime (1994).⁶³ Hlavními poznávacími prvky jejich hudby je divoký, výrazný zvuk kytar, disharmonické kytarové vyhrávky a časté změny tempa. Charakteristické jsou také rozsáhlé skladby, skládající se nezřídka z mnoha motivů a dlouhých klidných pasáží. Drive Like Jehu definovali podobu post-hardcoru pro celá 90. léta. Jejich nejznámější skladby jsou Here Come The Rome Plows⁶⁴ a Golden Brown.

Na popularizaci kalifornského undergroundu nese velký podíl Henry Rollins, velká osobnost HC scény. Jakožto zpěvákovi dnes již kultovních hardcore-punkových Black Flag, kteří v letech 1986-2003 pozastavili svou činnost, se mu na konci 80. let scházelo dostatečné hudební vyžití, a proto začal pracovat na novém projektu. V roce 1987 k sobě přizval několik hudebníků a založil s nimi plnohodnotnou skupinu **Rollins Band**. S tou se po dvou méně úspěšných deskách dokázal prosadit až vydáním alba The End Of Silence z roku 1992, které obsahovalo kritiky dobře přijatou píseň Low Self Opinion. O dva roky později natočili hudebníci desku Weight, odkud pocházejí největší hity skupiny, skladby Civilized a Liar⁶⁵. Na druhou jmenovanou byl natočen i kontroverzní hudební videoklip, jenž v polovině 90. let ovládl hitparádu MTV. Za vrchol kariéry pak můžeme označit

⁶² Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 10. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

⁶³ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 15. 5. 2014[cit. 24. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Drive_Like_Jehu>

⁶⁴ II. Audio příloha na CD, skladba 8.

⁶⁵ II. Audio příloha na CD, skladba 9.

vystoupení na festivalu Woodstock v roce 1994 a následné uzavření kontraktu s nahrávací společností DreamWorks Records. Pod ní vydali v roce 1997 album *Come In And Burn*, ale předchozí tvorbu již nepřekonal. Rollins Band se rozpadli začátkem roku 2003 kvůli obnovení skupiny Black Flag.⁶⁶

2.2.3 Evropa

V Evropě se hlavním představitelem post-hardcoru stala švédská skupina **Refused**, založená roku 1991. Základ sestavy tvořili zpěvák Dennis Lyxzén a bubeník David Sandström. V začátcích se na pozici dvou kytaristů a baskytaristy vystřídal několik hudebníků. K ustálení formace došlo až v roce 1995 po natočení několika demo⁶⁷ snímků, tři EP a vydání debutového alba *This Just Might Be the Truth* (1994). Ke skupině se poté připojili kytaristé Kristofer Steen a Joan Brännström. Za celou dobu své existence nemělo uskupení stálého hráče na basovou kytaru, ale častým hostem ve studiu i na živých vystoupeních se stal hudebník Magnus Flagge. V roce 1996 vydali Refused druhou desku *Songs to Fan the Flames of Discontent* a o dva roky později přelomové album *The Shape of Punk to Come*, které ze skupiny udělalo hvězdy HC i komerční scény. Skladby jako *New Noise* a *The Deadly Rhythm*⁶⁸ se staly celosvětovými hity.⁶⁹ Nahrávka má na rozdíl od jejich předchozí tvorby zřetelnější, vyváženější zvuk, je více energická, propracovanější a především různorodější. Značně citelný je odklon od zaběhlých hudebních forem hardcoru a punku, naopak je ponechán větší prostor pro experimenty. Posluchači se tak nabízí směsice žánrů od post-hardcoru a punku po jazz a elektronickou hudbu. Právě tato rozmanitost dodává desce nádech originality a odlišuje ji od produkce tehdy populárních pop-punkových skupin, jakými byli např. Green Day, The Offspring nebo Blink-182. Album je hudebními kritiky a publicisty považováno za jedno z nevlivnějších v celé

⁶⁶ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 12. 5. 2014[cit. 25. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Henry_rollins>

⁶⁷ Demo je amatérská nahrávka pořízená pro soukromé účely.

⁶⁸ II. Audio příloha na CD, skladba 10.

⁶⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 25. 5. 2014[cit. 2. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Refused>>

historii rockové hudby. Formace se rozpadla ihned po jeho mezinárodním úspěchu v roce 1998 a na pódia se vrátila až roku 2012, kdy se poprvé objevila také v České Republice.⁷⁰

Další výrazná uskupení se na evropské scéně v 90. letech neobjevila. Post-hardcore se zde začal razantněji prosazovat až s nástupem nového tisíciletí, a to především ve Velké Británii (Funeral for a Friend, Million Dead). O první náznaky expanze se postarala anglická skupina **Reuben**. Ta byla založena v roce 1998 Jamiem Lenmanem (zpěv, kytara) a Jonem Pearcem (baskytara). Poté, co se k nim na postu bubeníka připojil studiový producent Jason Wilson, nahráli první demo snímky pod názvem Angel. V březnu roku 2000 se přejmenovali na Reuben a skupinu doplnil hráč na bicí Mark Lewton, kterého však ještě téhož roku po vydání EP Pilot nahradil Guy Davis. Sestava se od této chvíle již neměnila a o čtyři roky později vydali Reuben své debutové album Racecar is Racecar Backwards. Tento počín jim zajistil určitou popularitu na britské undergroundové scéně a skladby jako Freddy Kreuger⁷¹ a Moving To Blackwater byly kritiky hodnoceny velmi kladně. Důkazem toho je nominace hudebního magazínu Kerrang! v anketě Best British Newcomer (nejlepší britský nováček). Před ohlášeným přerušением činnosti v roce 2008 stihli umělci vydat ještě dvě desky, Very Fast Very Dangerous (2005) a In Nothing We Trust (2007).⁷²

2.2.4 Asie

Jedinou asijskou skupinou, která byla schopna držet krok se Západem a stala se celosvětově uznávanou, byli japonští **Envy**. Ti vznikli v Tokiu roku 1992 jako pětičlenná formace a dodnes hrají ve stejném složení: Tetsuya Fukagawa (zpěv), Manabu Nakagawa (baskytara), Dairoku Seki (bicí) a Nobukata Kawai a Masahiro Tobita (oba kytara). Za svou bohatou hudební kariéru natočili dohromady téměř dvě desítky různých alb,

⁷⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 25. 5. 2014[cit. 2. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Refused>>

⁷¹ II. Audio příloha na CD, skladba 11.

⁷² Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 5. 6. 2014[cit. 7. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Reuben_%28band%29>

kompilací, EP a split⁷³ nahrávek. Jejich nejpodstatnějšími deskami jsou From Here To Eternity (1998), All The Footprints You've Ever Left And The Fear Expecting Ahead (2001) a A Dead Sinking Story (2003). Kromě Asie vydávali svou tvorbu i v Evropě, a to pod skotskou nahrávací společností Rock Action Records, v USA pak podepsali smlouvu s Temporary Residence Limited sídlící v New Yorku.⁷⁴ Envy jsou známí svými propracovanými písněmi s temnou, hutnou atmosférou a pochmurnými texty. Jejich úspěch částečně spočívá i v zajímavé kombinaci anglicky a japonsky zpívaných skladeb. Známa je např. píseň Rain Clouds Running In A Holy Night⁷⁵.

2.3 Nová éra (2000 - současnost)

Začátkem nového milénia pomalu doznívala popularita hlavních představitelů „devadesátkové“ éry post-hardcoru, kteří se stali inspirací pro mnoho současných moderních skupin. Během prvního pětiletého období (2000-2005) se na zviditelnění žánru výrazně podílela zkomercializovaná vlna *emo*, se kterou si posluchači začali spojovat skupiny jako např. Taking Back Sunday, The Used nebo My Chemical Romance.⁷⁶ Lze konstatovat, že jejich pochmurné, silně emocionální texty dokázaly zaujmout tisíce mladých příznivců po celém světě a uvedené skupiny vytvořily jakýsi hudební styl pro tzv. outsidersy⁷⁷. Tento trend měl však na HC hudbu negativní vliv; za poslední desetiletí vyprodukovaly velké nahrávací společnosti stovky nových, podobně znějících uskupení a hudební trh začal být přeplněný a nepřehledný. Na druhé straně se o určitou kvalitu nadále starala scéna nezávislých interpretů, kterým bych chtěl věnovat tuto podkapitolu.

⁷³ Termín split označuje album, které obsahuje skladby dvou nebo více formací.

⁷⁴ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 26. 5. 2014[cit. 7. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Envy>>

⁷⁵ II. Audio příloha na CD, skladba 12.

⁷⁶ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 28. 3. 2014[cit. 10. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>>

⁷⁷ Outsider znamená v angličtině „cizí člověk“ nebo „člověk stojící mimo většinovou společnost“.

Ze stěžejních skupin post-hardcoru poslední dekády jmenujme např. Thrice, Silverstein, The Blood Brothers, Underoath, The Sleeping či The Bled.

V současnosti se hudební formy HC neustále opakují a nepřinášejí nic nového či zásadního. Umělci se soustřeďují především na specifický zvuk, charisma a experimentování s elektronickou hudbou, která se dnes v oblasti post-hardcoru stává častým prvkem (např. britští Enter Shikari). I přesto se však za posledních zhruba patnáct let objevila řada zajímavých skupin s osobitým přístupem k hudbě. Jednou z nich byla bezesporu americká formace **Thursday**. Byla založena už v roce 1997, ale její hlavní přínos v hudbě spatřujeme až s příchodem nového tisíciletí. Po debutovém albu *Waiting* z roku 1999 odešel ze skupiny kytarista a zakládající člen Bill Henderson a od této doby nepozměněnou sestavu utvořili Geoff Rickly (zpěv), Tom Keeley (kytara), Tim Payne (baskytara), Tucker Rule (bicí) a Steve Pedulla (kytara, doprovodné zpěvy), v roce 2002 se k nim připojil také klávesista Andrew Everding. V tomto složení natočili druhé album *Full Collapse* (2001), jež v USA zaznamenalo veliký úspěch. Písně *Understanding in a Car Crash* a *Cross Out the Eyes*⁷⁸ se staly celosvětovými hity a skupina se ocitla na předních příčkách mnoha rockových hitparád. Následovaly další velice povedené desky *War All the Time* (2003) a *A City by the Light Dividend* (2006), jimiž si upevnili pozici hlavního představitele post-hardcorové scény 21. století. Ještě před rozpadem v roce 2011 stihli vydat dvě průměrná alba *Common Existence* (2009) a *No Devolución* (2011)⁷⁹. Skupinu Thursday charakterizuje především zpěvák G. Rickly se svým pronikavým hlasem a agresivním řevem. Jejich hudba nepostrádá silné kytarové riffy a svižná tempa, určitým obohacením je využívání kláves na tzv. zhutnění refrénů.

Další, vskutku originální skupinou byli kanadští **Alexisonfire**. Vznikli roku 2001 ve složení Georgie Petit (řev), Dallas Green (kytara, hlavní melodický zpěv), Chris Steel (baskytara), Wade MacNeil (kytara, doprovodný zpěv) a Jesse Ingelevics (bicí), kterého v roce 2005 nahradil Jordan Hastings.⁸⁰ Skupina se prezentovala zajímavou kombinací

⁷⁸ II. Audio příloha na CD, skladba 13.

⁷⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 5. 6. 2014[cit. 7. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Thursday>>

⁸⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 2. 5. 2014[cit. 15. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Alexisonfire>>

vysoce posazeného čistého zpěvu kytaristy Greena s „nakřáplým“ řevem frontmana⁸¹ Pettita a chraplavým vokálem druhého kytaristy MacNeila. Ústřední trojici doplňovaly rychlé, energické bicí, agresivní zvuk baskytary a prosté, lehce zapamatovatelné melodické kytarové vyhrávky. Skupina na sebe strhla pozornost už svým debutovým eponymním albem Alexisonfire z roku 2002, kde se mísí žánry jako hardrock, punk i heavy metal. Dva roky poté vydali desku Watch Out!, odkud pochází první výrazné hity Accidents a Hey, It's Your Funeral Mama.⁸² Na nahrávce je cítit znatelný posun ve skládání písní, které jsou oproti prvotině více melodické a obsahují popové refrény. Vrchol skupiny však přišel s vydáním alba Crisis (2006). To se stalo jedním z nejprodávanějších alb v Kanadě za rok 2006. V pořadí již čtvrtá deska Old Crows Young Cardinals (2009) byla taktéž úspěšná. Album se umístilo na 81. místě v americké anketě Billboard 200⁸³, což byl jejich nejlepší výsledek v rámci hudebních žebříčků v USA. Poslední nahrávkou skupiny se stalo EP Dog's Blood z roku 2010 a o rok později byl ohlášen konec činnosti, završený rozlučkovými koncerty v Kanadě, Austrálii, Brazílii a Velké Británii.⁸⁴ Alexisonfire byli pro post-hardcorovu scénu i populární hudbu obecně velkým přínosem. Jejich nejsilnější stránkou byly silně chytlavé refrény a geniální jednoduchost hudebních motivů.

Zcela ojedinělým úkazem se na počátku druhého milénia stalo trio **The Fall Of Troy**, založené roku 2002 ve státě Washington. Skupina vznikla z trosek hudebního projektu The 30 Years War a dodnes ji tvoří zpěvák a kytarista Thomas Erak, baskytarista Tim Ward a bubeník Andrew Forsman.⁸⁵ Všichni tři umělci disponují mimořádným hudebním nadáním a vysokou technickou zručností. Důkazem je první stejnojmenné album The Fall Of Troy (2003), které natočili ve svých pouhých sedmnácti letech za jediný týden a každá skladba byla nahrána napoprvé. V roce 2005 vyšla zvukově vyváženější deska Doppelgänger, obsahující komerčně úspěšnou píseň F.C.P.R.E.M.I.X.⁸⁶ Tuto nahrávku

⁸¹ Frontman – anglický výraz pro hlavního představitele skupiny, ve většině případů se jedná o zpěváka.

⁸² II. Audio příloha na CD, skladba 14.

⁸³ Billboard 200 je hitparáda dvou set nejprodávanějších hudebních desek a EP na území USA.

⁸⁴ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 2. 5. 2014[cit. 15. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Alexisonfire>>

⁸⁵ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 5. 2014[cit. 20. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/The_fall_of_troy>

⁸⁶ II. Audio příloha na CD, skladba 15.

můžeme považovat za vůbec nejvýznamnější, neboť skupině přinesla obrovskou popularitu po celém světě a dodnes ji hudební kritici i fanoušci považují za jednu z nejlepších ve svém žánru. Na tento úspěch dokázali částečně navázat o dva roky později v podobě třetího alba *Manipulator*. Z formace mezitím odešel z rodinných důvodů baskytarista Ward a nahradil ho Frank Ene. S ním skupina natočila jedno EP *Phantom on the Horizon* (2008) a plnohodnotnou desku *In the Unlikely Event* (2009), ale následně se rozpadla. Začátkem roku 2014 se však opět dali dohromady v původním složení, včetně navrátilce Warda.⁸⁷ Hudba *The Fall Of Troy* je velmi rozmanitá a komplikovaná. Vychází z metalu, punku, hardcoru, popu, rocknrollu, funku či jazzu. Charakteristickými prvky jsou zběsilá tempa, nepravidelné takty, rychlá kytarová sóla, vysoké vokály vytažené do extrému či agresivní řev. To vše je brilantně zahráné a podané s maximálním možným nasazením a energií.

Závěr této podkapitoly věnuji seattleské skupině **These Arms Are Snakes**, aktivní v letech 2002-2009. Ta si své publikum získala především díky divokým nespoutaným koncertům, vedeným kontroverzním frontmanem Stevenem Snerem, kterého doplňoval na kytaru a syntezátory Ryan Frederiksen, baskytarista Brian Cook a od roku 2005 bubeník Chris Common jako v pořadí již čtvrtý a zároveň poslední bubeník sestavy.⁸⁸ Důležitými prvky skupiny se staly syntezátory, zkreslená basová kytara a zvuk sólové kytary upravený pomocí všemožných pedálových efektů. Jejich skladby jsou velice propracované, dynamické a velmi často gradují v závěrečných pasážích; v tomto ohledu je patrná výrazná inspirace rock-psychedelickou skupinou *The Doors*. Zajímavý je taktéž vokální projev zpěváka, který se vzdává dlouhých tónů a spíše expresivně křičí než zpívá. Skupina stihla za dobu své existence vydat tři plnohodnotná alba: *Oxeneers* (2004), *Easter* (2006) a *Tail Swallow and Dove* (2008).⁸⁹ Mezi jejich nejznámější skladby patří např. *Red Line Seasons*⁹⁰, *Horse Girl* a *Angela's Secret*.

⁸⁷ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 5. 2014[cit. 20. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/The_fall_of_troy>

⁸⁸ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 5. 2014[cit. 20. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/These_Arms_Are_Snakes>

⁸⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno – 19. 5. 2014[cit. 20. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/These_Arms_Are_Snakes>

⁹⁰ II. Audio příloha na CD, skladba 16.

Mezi současné vycházející hvězdy post-hardcoru můžeme zařadit interprety Touché Amoré, Moving Mountains, La Dispute, Sainthood Reps a Letlive. Posledně jmenovaní jsou díky své nahrávce Fake History z roku 2010 (pro příklad uvádím skladbu Enemies⁹¹) označováni za nástupce newyorských Glassjaw, klíčové skupiny tohoto žánru.

⁹¹ II. Audio příloha na CD, skladba 17.

3 VÝZNAMNÉ POST-HARDCOROVÉ SKUPINY

Následující řádky bych rád věnoval podrobnější biografii tří zásadních skupin, jež se zasloužily o vznik a následnou popularizaci post-hardcoru na hudební scéně. Formace jsem seřadil chronologicky podle data vzniku.

3.1 Fugazi (1987)

Skupina vznikla ve Washingtonu v roce 1987, kdy se hudebník a producent Ian Mackaye rozhodl po rozpadu své formace Embrace založit nový hudební projekt. Nejdříve se k němu připojili bubeník Colin Sears a baskytarista Joe Lally a jako trio začali pravidelně zkoušet. Po několika měsících se skupina definitivně ustálila, když byl Sears nahrazen bubeníkem Brendanem Cantym a nově se k sestavě připojil také zpívající kytarista Guy Picciotto (oba bývalí členové Rites of Spring). U mikrofonu se jako dva hlavní zpěváci a zároveň kytaristé střídají Mackaye a Picciotto. Fugazi se stali stěžejním interpretem Mackayeova labelu Dischord Records, u kterého vydali veškerou svou dosavadní tvorbu.⁹²

V lednu roku 1988 skupina vyjela na své první koncertní turné a v červnu téhož roku vydala ve spolupráci s producentem Tedem Niceleyem první nahrávku, sedmipísničkové EP Fugazi. Již tento počín dokázal na washingtonské HC scéně upoutat pozornost veřejnosti, a to především díky skladbě *Waiting Room*⁹³, jež patří dodnes k těm nejznámějším v historii skupiny (na svých koncertech ji hráli např. i Red Hot Chili Peppers). Píseň začíná netradiční basovou linku ve stylu reggae a ska a v tomto duchu se za doprovodu sborových vokálů a zkreslených kytar nese celá skladba. O rok později Fugazi natočili druhé EP *Margin Walker*, které obsahuje šest písní. Z obou EP poté vytvořili kompilaci nesoucí název *13 Songs*, jež vyšla v roce 1989 na gramofonové desce.⁹⁴ Hudebně se tyto nahrávky – na rozdíl od tehdejších HC formací - více přibližovaly původní

⁹² Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

⁹³ II. Audio příloha na CD, skladba 18.

⁹⁴ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

punkové tvorbě ze 70. let. Jistou dávkou originality do nich pak přináší vokální projev obou zpěváků a poutavé kytarové vyhrávky, založené převážně na čistém zvuku nástrojů.

Na samém počátku 90. let vydali Fugazi debutové album *Repeater*. Na základě této události vyjela skupina v období od března 1990 do června 1991 na koncertní klubové turné, čítající zhruba 250 zastávek po celém území USA. Mezitím se prodalo přes 300 tisíc kopií desky, a to bez masivní reklamní kampaně; tato skutečnost se stala jasným důkazem toho, jak dokázala undergroundová komunita fungovat nezávisle na velkém komerčním hudebním průmyslu. Očekávání spojená s příchodem další desky byla tedy více než velká. Fanoušci si u Dischord Records objednali kolem 160 tisíc kusů nahrávky. Album *Steady Diet of Nothing* vyšlo v červenci roku 1991 a mělo ve světě značný ohlas. Skupina ho natočila kompletně sama, bez zásahu producenta, čímž projevila své nadání v oblasti zvukového inženýrství.⁹⁵

V roce 1992 začaly v Chicagu přípravy další řadové desky s producentem, žurnalistou a hudebníkem Stevem Albinim (Big Black, Shellac), ale ze spolupráce nakonec sešlo. Formace si do studia opět pozvala producenta Teda Niceleyho a zvukového technika Dona Zientaru a o rok později s nimi natočila průlomové album *In On the Kill Taker*, obsahující populární skladbu *Public Witness Program*. Deska se stala historicky první nahrávkou Fugazi, která vstoupila do žebříčků amerického hudebního průmyslu a získala ceny kritiků předních hudebních magazínů *Spin* a *Rolling Stone*. Následovalo dlouhé turné, vyprodané sály či velké arény. S rostoucí popularitou přicházely i nabídky od velkých vydavatelství a promotérů světoznámých hudebních festivalů (např. *Lollapalooza*), a přestože se mnohdy jednalo o milionové kontrakty, skupina tyto lukrativní návrhy zamítla a nadále se snažila jít svou vlastní svobodnou cestou. Během roku 1994 stačili vydat v pořadí již čtvrté album *Red Medicine* a znovu absolvovat několikaměsíční celosvětové turné, skládající se ze 172 koncertů.⁹⁶

Po tomto pracovně vypjatém období se skupina vrátila do nahrávajícího studia až o tři roky později, tentokrát jen se D. Zientarou, aby natočila další desku s názvem

⁹⁵ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

⁹⁶ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

End Hits.⁹⁷ Na té je cítit výrazný posun ve zvukové kvalitě nahrávky a větší chuť hudebníků experimentovat při skládání samotných písní. Skladby jsou rozmanitější, obsahují mnoho neobvyklých kytarových zvuků a vzájemně odlišných hudebních motivů (např. píseň Guilford Fall⁹⁸). To potvrzují i slova bubeníka Cantyho: „*Pokud jde o zvuk bicích nástrojů, zaznamenávali jsme je všechny poněkud odlišným způsobem. Použili jsme mnoho různých kopáků, rytmičáků, činelů a zkoušeli různé techniky nahrávání na mikrofony.*“⁹⁹

S příchodem nového tisíciletí, v říjnu roku 2001, vydala formace své doposud poslední album *The Argument*, které opět zaznamenalo u kritiků i příznivců obrovský úspěch. Časopis *Rolling Stone* se o něm vyjádřil slovy „osvěžující a duchovní“. Proдалo se více než 170 tisíc nosičů a skupina tak obhájila svou celosvětovou popularitu. Záhy po skončení evropského turné na podporu desky v roce 2002 však Fugazi oficiálně oznámili pozastavení své činnosti na dobu neurčitou. Momentálně se každý člen skupiny věnuje vlastním hudebním projektům.¹⁰⁰

Za celou dobu existence skupiny se Mackaye snaží ctít ideologii DIY a pro hudební show business má jen silné opovržení. Neposkytuje žádné rozhovory komerčním médiím, odmítá přední hudební festivaly a jiné vysokorozpočtové akce. Naopak dbá na to, aby se lístky na jejich koncerty prodávaly za tu nejnižší možnou cenu.¹⁰¹

Fugazi se stali jednou z nejdůležitějších post-hardcorových skupin, kterou se nechali inspirovat stovky dalších umělců z prostředí nezávislé HC scény i mimo ni. Jako první dokázali přirozeným vývojem a svobodným přístupem k hudbě rozvinout stereotypní hudební formy hardcoru a punku. V jednom rozhovoru Mckaye skromně pronesl: „*V mém*

⁹⁷ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

⁹⁸ II. Audio příloha na CD, skladba 19.

⁹⁹ Wikipedia [online]. Aktualizováno – 15. 3. 2014[cit. 11. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Fugazi>>

¹⁰⁰ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹⁰¹ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

*zájmu nebylo být nutně v nějaké kapele, ale být s lidmi, kteří chtěli hrát hudbu se mnou.*¹⁰²

3.2 Sunny Day Real Estate (1992)

Ve stínu zlaté éry hudebního stylu grunge se v Seattlu na začátku 90. let zrodila skupina, jež se stala symbolem post-hardcoru. Dráždivé melodie, pomalá tempa, melancholické nálady, hluboce emocionální zpěv a temné pochmurné texty, tak by se dala charakterizovat hudba Sunny Day Real Estate, která byla ve své době ojedinělá.

Vznik formace se datuje rokem 1992, kdy se spolubydlíci z vysokoškolské koleje kytarista Dan Hoerner a baskytarista Nate Mendel rozhodli najít vhodného bubeníka a založit si vlastní skupinu. Oslovili Williama Goldsmithe, který navzdory svým povinnostem v mnoha jiných projektech s nabídkou souhlasil, a začali společně zkoušet a skládat. Své první demo vydali pod názvem Empty Set, poté se přejmenovali na Chewbacca Kanoom nebo One Day I Stopped Breathing. Nakonec si však začali říkat Sunny Day Real Estate (dále jen „SDRE“), a to na základě obsahu textu písně (Nothing But) Flowers skupiny Talking Heads. Po složení několika instrumentálních skladeb se Hoerner ujal role zpívajícího kytaristy, ale přesto trojice hudebníků silně pociťovala absenci zkušenějšího zpěváka. Toho našli v osobě Jeremy Enigka, jenž byl Hoernerovým dobrým přítelem.¹⁰³

Již jako kompletní skupina nahráli v roce 1993 na sedmipalcovou gramofonovou desku svou první nahrávku s názvem Flatland Spider, jež obsahovala pouze dvě skladby. O rok později vydali pod nezávislou nahrávací společností Sub Pop debutové album Diary. Label Sub Pop zastupoval mimo jiné i slavné interprety jako např. Nirvana, Sonic Youth, Naked Raygun či Soundgarden. Nahrávka, jež vyšla na kazetě, CD i gramofonové desce, si v USA získala mnoho příznivců. Proдалo se jí více než 231 tisíc kopií a stala se tak sedmou

¹⁰² Wikipedia [online]. Aktualizováno – 15. 3. 2014[cit. 11. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Fugazi>>

¹⁰³ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

nejprodávanější deskou labelu. Velké zásluhy na tom mají především hity In Circles¹⁰⁴ a Seven¹⁰⁵. Druhý zmiňovaný se postaral o patřičnou mediální reklamu prostřednictvím hudebního videoklipu vysílaného na televizní stanici MTV. Album je kritiky označováno za jedno z průlomových v rámci emo/post-hardcorové vlny.¹⁰⁶

Po skončení koncertního turné po USA na podporu desky Diary se skupina opět ocitla v nahrávacím studiu, aby v listopadu roku 1995 vydala druhé, tentokrát bezejmenné album. Nahrávku opět distribuoval label Sub Pop pod titulem LP2, ale díky růžovému obalu desky se často můžeme setkat také s názvem The Pink Album. Největší úspěch zaznamenala píseň 8 (taktéž „eight“), která se objevila na oficiálním seznamu skladeb pro soundtrack¹⁰⁷ k filmu Batman Forever (v české distribuci pod názvem Batman navždy). I přes tento komerční úspěch se však tentýž rok skupina rozpadla. Enig se začal věnovat své sólové kariéře, Hoerner odjel z města na venkov a Mendel s Goldsmithem se připojili ke skupině Foo Fighters, jíž založil bývalý bubeník formace Nirvana Dave Grohl.

V roce 1997 se umělci opět sešli při příležitosti přehrání a opětovného vydání starších skladeb z raného období skupiny. V nahrávacím studiu došlo k obnovení SDRE, ovšem již bez Mendela, který se mezitím stal právoplatným členem Foo Fighters. Rok poté skupina přijala na post baskytaristy Jeffa Palmera a vydala album How It Feels to Be Something On. Na této desce se oproti předešlé tvorbě razantně změnil zvuk celé skupiny, ale veřejností byla přijata kladně. Následovaly opět změny v sestavě skupiny, kdy Palmera nahradil Joe Skyward, a taktéž došlo k rozvázání smlouvy s labelem Sub Pop. Umělci již neměli k vydavatelství důvěru, protože label bez jejich souhlasu vydal audio a video materiály z živých vystoupení skupiny.¹⁰⁸

Po dlouhém hledání vhodného nástupce Sub Popu podepsali SDRE smlouvu s vydavatelstvím Time Bomb Recordings. Po něm vydali své doposud poslední album The Rising Tide z roku 2000. Poté se skupina vydala na turné po USA a poprvé měla

¹⁰⁴ II. Audio příloha na CD, skladba 20.

¹⁰⁵ II. Audio příloha na CD, skladba 21.

¹⁰⁶ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹⁰⁷ Soundtrack je hudební doprovod filmu.

zaměřit také do Evropy. Nicméně den před chystaným odletem z Ameriky label vyjádřil svůj nesouhlas s podporováním skupiny mimo USA. Tato událost vyústila v další rozpad SDRE.¹⁰⁹

Návrat formace na scénu byl oficiálně ohlášen až v dubnu roku 2009, kdy se obnovila kompletní původní sestava včetně N. Mendela. Téhož roku zahráli živě skladbu Seven v populárním televizním pořadu Late Night with Jimmy Fallon. Následovalo vystoupení na festivalu Coachella a poprvé skupina zahrála i v Evropě, a to na barcelonském festivalu Primavera Sound či v londýnské hale HMV Forum. Poslední zásadní událost v hudební činnosti skupiny se odehrála v dubnu letošního roku, kdy byla na internetu po dlouhých čtrnácti letech zveřejněna nová skladba Lipton Which. Nahrávka vznikla jako split album ve spolupráci s alternativními rockery Circa Survive.¹¹⁰

3.3 Glassjaw (1993)

Důležitou, a pro mne osobně velice stěžejní skupinou, která svým experimentováním na přelomu 21. století patřičně rozvířila stojaté vody stále dokola se opakující hudební formy hardcoru, je americká formace Glassjaw. Přestože se hudební styl tohoto uskupení nedá přesněji definovat, právě oni dokázali díky spojení tvrdé a alternativní hudby posunout hranice v hardcoru a ovlivnit tak velkou část dnešních post-hardcorových skupin. Od počátku, kdy se tato formace objevila na scéně, ji vlastně hudební kritici nedokáží pořádně zařadit; kromě post-hardcoru se nejčastěji objevují označení jako hardcore punk, experimental rock či alternative metal. Svůj podíl na tom má zpěvákova výrazná inspirace skupinami jako Bad Brains, Youth of Today či Faith No More a osobnostmi, jakými jsou například Frank Zappa či Tori Amos.¹¹¹

¹⁰⁸ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹⁰⁹ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹¹⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 6. 2014[cit. 15. 6. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Sunny_Day_Real_Estate>

¹¹¹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

Glassjaw založil v New Yorku v létě roku 1993 zpěvák Daryl Palumbo, který před tím působil ve straight edge hardcorové formaci XbustedX, a kytarista Sons of Abraham Justin Beck.¹¹² Zde je důležité zmínit, že skupina za celou dobu své existence procházela častými personálními změnami a vypisovat zde každého člena by bylo zbytečně zdlouhavé. Jedinými stálými členy jsou tedy jen Palumbo a Beck, jehož hudební nadání dokládají jeho multiinstrumentální dovednosti. Zpočátku působil jako bubeník, později jako baskytarista a nakonec zůstal u kytary a kláves. V roce 1994 se Glassjaw poprvé ukázali na pódiu a natočili demo nahrávky, ale prozatím nedokázali zaujmout širší publikum newyorské undergroundové scény a jejich popularita nepřesahovala hranice Long Islandu.¹¹³

V roce 1997 oficiálně vydali pětipísničkové EP pod názvem Kiss Kiss Bang Bang, ale zásadní zlom přišel až o dva roky později, kdy skupina navázala spolupráci s producentem Donem Furyem (Quicksand, Snapcase, Sick Of It All) a složila materiál na svou první dlouhohrající desku. Kvůli potřebným financím se však nakonec Glassjaw upsali nahrávací společnosti Roadrunner records a v kalifornském studiu Indigo Ranch Studios začali natáčet s tehdy již světoznámým producentem Rossem Robinsonem (At the Drive-In, Korn, Limp Bizkit, Slipknot atd.). Díky této kooperaci vznikl debut *Everything You Ever Wanted to Know About Silence*, jenž vyšel 9. května roku 2000.¹¹⁴ Na tomto albu se skvěle doplňuje agresivní až psychopatický projev zpěváka Palumba (střídající řev s čistými vokály, často připomínajícími zpěv Mikea Pattona z Faith No More), silné kytarové riffy a zběsilá rytmička. Pro Glassjaw začalo být typickým poznávacím znamením prudké střídání nálad, rytmů a silná dynamika skladeb. Nahrávka se stala mezi fanoušky post-hardcoru velmi populární a začala se prodávat nejen po celých Spojených státech, ale i ve Velké Británii. Následovalo však celosvětové turné a s ním i první roztržka mezi umělci a vydavatelstvím. Během divokých koncertů se zhoršoval zdravotní stav Daryla Palumba (trpí Crohnovou chorobou), ale vzhledem k povinnosti dodržet smlouvu s Roadrunner museli turné dokončit. Další zásah do činnosti skupiny představoval

¹¹² Volně parafrázováno z Wikia[online]. Aktualizováno neuvedeno[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://longislandmusicscene.wikia.com/wiki/Glassjaw>>

¹¹³ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

vynucený odchod baskytaristy Manuela Carrera (členem od roku 1998) z důvodu jeho časové neflexibilitnosti.¹¹⁵

Největší „boom“ této newyorské skupiny měl však teprve přijít. Psal se rok 2001 a hudebníci se potají zavřeli do studia, znovu s producentem Rossem Robinsonem a nově přizvaným zvukovým inženýrem Mikem Fraserem. Robinson kladl velký důraz na celkovou autentičnost nahrávky, a proto například odmítl natáčet bicí s metronomem. Opět také nastaly personální změny v sestavě a album se natáčelo ve složení D. Palumbo (zpěv), J. Beck (kytara, baskytara), Todd Weinstock (kytara), Larry Gorman (bicí) a Shannon Larkin (bicí - pouze jako studiový hráč). Nová deska vyšla 9. července 2002 pod názvem *Worship and Tribute* a po rozvázání smlouvy s labelem Roadrunner Records uzavřeli dohodu s gigantem Warner Bros. Nahrávka obsahuje celkem třináct písní, ze kterých vzešly dva oficiální singly a videoklipy k písním *Cosmopolitan Bloodloss*¹¹⁶ a *Ape Dos Mil*. Album mělo ve svém žánru komerční úspěch po celém světě, dokonce bylo nominováno i na ceny Grammy 2003 v kategorii Best Album Art.¹¹⁷ Frontman Palumbo se o nahrávce vyjádřil těmito slovy: „*Je to směs vlivů, je to koláž a o tom tato kapela celá je. Tato nahrávka vzdává hold všem kapelám od Bad Brains, Anthrax po The Cure, Squeeze a spoustě dalších...*“.¹¹⁸ Glassjaw na *Worship and Tribute* oproti předešlé tvorbě sice poněkud polevili na agresivitu, ale na oplátku zde servírují pestrou směsí progressive-rocku, popu, funku, jazzu, punku, metalu či hardcoru. V rámci propagace desky následovala účast na hudebních festivalech jako Ozzfest, Warped Tour či SnoCore. Velké evropské turné však skončilo v říjnu 2002 v Paříži, kde Palumbo utrpěl relaps Crohnovy choroby, musel být hospitalizován a podstoupit operaci. Koncerty se nakonec přesunuly na prosinec, ale bohužel i v tomto období frontman opakovaně prodělával relapsy. Stejně tak se zrušilo

¹¹⁴ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

¹¹⁵ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

¹¹⁶ II. Audio příloha na CD, skladba 22.

¹¹⁷ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

¹¹⁸ Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

například vystoupení v londýnské Astorii nebo na prestižním Kerrang! Weekender v roce 2003.¹¹⁹

Rok 2004 přinesl oficiální vyjádření na webových stránkách skupiny, ve kterém bylo ohlášeno přerušování činnosti Glassjaw z důvodu zpěvákovy zákeřné choroby. I přes vážný zdravotní stav však Palumbo založil nový hudební pop-rockový projekt Head Automatica, zatímco kytarista J. Beck se začal věnovat internetovému obchodu s oděvy. Mezitím byli propuštěni všichni zbylí členové a nahrazeni bývalými spoluhráči, a to baskytaristou Manuelem Carrerem a bubeníkem Durijahem Langem (předtím ve skupině v roce 2000). Z Glassjaw se tak od této chvíle stala pouze čtyřčlenná formace (poprvé jen s jednou kytarou). Po roční pauze vystoupili v tomto složení v létě roku 2005 na dvou charitativních koncertech v newyorském Farmingdale a poté předskakovali skupině The Used v Hammerstein Ballroom, opět v New Yorku. V říjnu téhož roku vydali B-side EP El Mark, obsahující stejnojmennou skladbu a písně, které nezařadili na desku Worship and Tribute. V roce 2006 odehráli několik koncertů se spřátelenou skupinou Deftones a ohlásili vydání nového alba, jež podle jejich slov mělo spatřit světlo světa v roce 2007. Tyto plány však nedokázali dotáhnout do šťastného konce a příznivci byli zklamáni. Během následujících tří let odehráli jen několik koncertů za sezónu a ohledně chystaného alba podali pouze informaci, že je v procesu nahrávání.¹²⁰

Během tohoto neaktivního období se skupina stala nezávislou na vydavatelstvích a prezentuje se jako tzv. DIY. Veškerou produkci a realizaci jejich nahrávek se rozhodli dělat bez pomoci labelů, což se časem ukázalo jako dobrý tah. Znovuvzkříšení formace z Long Islandu totiž konečně nastalo 8. srpna roku 2010, kdy se po dlouhých 5 letech na oficiálních webových stránkách skupiny objevila nová píseň All Good Junkies Go to Heaven.¹²¹ Následovalo postupné vydávání dalších skladeb, a to v pořadí Jesus Glue (9. 9. 2010), Natural Born Farmer (10. 10. 2010), Stars (11. 11. 2010), You Think You're (12. 12. 2010) a na Nový rok 1. 1. 2011 vyšla v digitální podobě kompilace všech těchto

¹¹⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 25. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

¹²⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 28. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

¹²¹ II. Audio příloha na CD, skladba 23.

singlů pod názvem Our Color Green (The Singles). Skupina také podnikla koncertní turné po USA a Velké Británii, kde si zahráli na jednom z největších evropských hudebních festivalů Reading festival 2011. Na turné se jako překvapení a dárek pro fanoušky rozdávalo zadarmo zcela nové EP Coloring Book obsahující 6 skladeb, které o rok později vydali ve speciální edici na DVD s bonusovým videozáznamem z koncertu v londýnském HMV Forum.¹²²

V současné době se skupina, jak je u ní už zvykem, na pódiu objevuje jen sporadicky a hudebníci se věnují spíše svým sólovým projektům. Nejaktivnější je frontman Daryl Palumbo, jenž se od roku 2012 věnuje svému novému new wave projektu Color Film.¹²³

¹²² Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 2. 3. 2014[cit. 28. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>>

¹²³ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 12. 2. 2014[cit. 28. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Daryl_Palumbo>

4 VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI POST-HARDCORU

Ve světě post-hardcoru příliš velkých hudebních osobností nefiguruje, ale i přesto existuje několik významných jedinců, kteří stáli u zrodu tohoto žánru či ho nějakým způsobem posunuli kupředu.

4.1 Ian MacKaye (*1962)

Narodil se a vyrůstal ve Washingtonu společně se čtyřmi sourozenci ve velmi vzdělané a umělecky založené rodině. Jeho matka Mary Anne byla spisovatelkou a otec Bill pracoval jako redaktor pro Washington Post.¹²⁴

V sedmdesátých letech se mladý Ian nechal ovlivnit hnutím hippies a jeho hlavní životní filosofií se stala snaha být co nejvíce nezávislý ve všem, co dělá. Jako teenager byl uchvácen The Beatles, The Rolling Stones, Bobem Dylanem a hudebním umem Jimiho Hendrixe, ale sám se nepovažoval za natolik talentovaného hudebníka, aby si založil skupinu a cvičil s ní ve zkušebně.¹²⁵ Ve třinácti letech si také vybudoval silný vztah ke skateboardingu. Jak sám v rozhovorech uvádí, získal tak určitý pocit svobody, ale především si uvědomil, jaký způsob života mu vyhovuje nejvíce. Zatímco jeho kamarádi se denně bavili tím, že chodili na večírky, kde brali drogy a pili alkohol, Ian trávil většinu volného času venku na skateboardu. V tomto období také začal vzhlížet k umělci Tedu Nugentovi, který je známý svým negativním postojem k drogám. Ian k tomuto životnímu stylu inklinoval s přibývajícím věkem stále více a v sedmnácti letech byl na škole jediným, kdo se touto životní filosofií řídil, a proto se často stával terčem

¹²⁴ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹²⁵ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

posměchu a šikany. I přes tyto těžkosti se však nevzdával svého přesvědčení a úkryt před okolím nacházel v hudbě.¹²⁶

Kolem roku 1978 se poprvé doslechl o punk rocku. Šokován prezentací britské skupiny Sex Pistols v amerických médiích si od svých nejbližších přátel začal okamžitě půjčovat všemožné nahrávky punkových formací a s nadšením doslova hltal tento nový, neotřelý hudební směr. MacKaye se v této hudbě našel. Drzost, dravost, nespoutanost, texty a především nekomerční přístup k hudbě byly těmi hlavními aspekty, ke kterým vzhlížel.¹²⁷

Netrvalo dlouho a s kamarády založil svou první straight edge punkovou formaci The Slinkees, kde zaujal pozici baskytaristy. Složili písně „I Drink Milk“, odkazující na jejich život bez drog (v textu se objevuje věta: „Nezajímá mne, co lidé říkají, já piji mléko každý den“) a „Deadhead“, jež pojednávala o kuřácích marihuany. Podle Ianových slov si lidé jejich texty vysvětlovali až příliš vážně, zatímco jim samým šlo spíše o zábavu a brali to na lehkou váhu. Po několika koncertech došlo ke změně na postu zpěváka a z The Slinkees se stali The Teen Idles. Toto uskupení se později zapsalo do historie jako hlavní propagátor symboliky hnutí straight edge - velkého písmene X.¹²⁸

V roce 1980, v rámci turné U.S. West Coast Tour, měli The Teen Idles vystupovat v sanfranciském klubu Mabuhay Gardens. Když majitelé klubu zjistili, že hudebníci ještě nedosáhli věkové hranice, kdy je povolena konzumace alkoholu, označili ruku každého člena skupiny černým X. Toto označení poté hudebníci uplatňovali na každém svém koncertu. Personál baru tak vždy dobře věděl, komu může podávat alkoholické nápoje. Tohoto proslulého turné se jako roadie¹²⁹ zúčastnil také Henry Rollins, frontman skupiny State Of Alert a pozdější zpěvák hardcorových Black Flag.¹³⁰ Na svém posledním

¹²⁶ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

¹²⁷ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

¹²⁸ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

¹²⁹ Termínem roadie se označuje osoba, která doprovází umělce na koncertech ve funkci pomocného technika.

¹³⁰ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

koncertním turné The Teen Idles vydělali 600 amerických dolarů, a tak se ještě téhož roku rozhodli natočit svůj dosud složený hudební materiál. Vzhledem k tomu, že té době dominovaly na hudebním trhu kompaktní disky a kazety, umělci se rozhodli vydat písně na vinylové desce a na vlastní náklady. Ozvali se svému dobrému kamarádovi Skipu Groffovi, vlastníku obchodu s hudebními nahrávkami Yesterday and Today ve washingtonském Rockville. Ten se znal s Donem Zientarou, jenž měl k dispozici vybavení potřebné k nahrávání. Tato spolupráce dala vzniknout první a zároveň poslední nahrávce skupiny The Teen Idles, osmipísničkovému EP Minor Disturbance. MacKaye se rozhodl založit label Dischords Records, pod nímž tato nahrávka vyšla jako prvotina. Na předním obalu desky se objevily překřížené ruce Ianova bratra Aleca, na kterých jsou nakreslena velká černá písmena X.¹³¹

Skupina se však rozpadla ještě před vydáním EP kvůli Ianově nespokojenosti s postavením v souboru. Ian, jakožto skladatel většiny textů, se logicky cítil nenaplněn v roli baskytaristy a spíše ho to táhlo k mikrofonu. Proto v roce 1980 založil s bubeníkem a spoluzakladatelem Dischord Records Jeffem Nelsonem další formaci s názvem Minor Threat. Tato skupina měla za svou krátkou dobu existence obrovský vliv na rozvoj hardcorové scény nejen ve Washingtonu, ale i po celých Spojených státech. Hlavní ideologií skupiny byla opět nezávislost formou DIY, tedy vlastní distribuce nahrávek a organizování koncertů. Za stěžejní moment skupiny pak můžeme prohlásit složení skladby „Straigh Edge“, ve které se odráží Ianova neutuchající energie při prosazování životního stylu bez drog. Tato píseň položila základ nové stejnojmenné subkultury, jež je s hardcorovou scénou spjata dodnes.¹³²

Minor Threat v roce 1981 vydali dvě EP, In My Eyes a eponymní Minor Threat. Začali si budovat jméno na undergroundové scéně, vyrazili na turné po USA a na pódiiích se objevovali společně například s Bad Brains, Agnostic Front či SS Decontrol. Roku 1982 odešel kytarista Lyle Preslar kvůli studiu na chicagské Northwesternské univerzitě a skupina na neurčitou dobu přerušila aktivní činnost. Po semestru stráveném ve škole

¹³¹ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹³² Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

se však Preslar vrátil do Washingtonu a Minor Threat obnovili hudební aktivitu. Následující rok vydali pod Dischord Records album *Out Of Step* na vinylové desce.¹³³

Jejich koncerty navštěvovalo čím dál více mladých lidí, hlásících se k hnutí straight edge, ze kterého se stávala masová záležitost. Jak už tomu však v takových případech bývá, mezi přívrženci se na koncertech nacházelo také mnoho jedinců, kteří tento způsob života vnímali jen jako originální image; MacKaye nemohlo nic rozzuřit více, než když tato individua zahlédli s pivem v ruce. A co hůř, stávaly se i případy, kdy mu lidé alkohol sami nabízeli. K tomu všemu se na koncertech začaly objevovat i skupinky skinheads, kteří se rádi projevovali skrze vandalismus. I tento fakt hrál důležitou roli v rozpadu Minor Theat v roce 1983, kdy se již umělci neshodli na tom, jakým směrem se budou hudebně ubírat.¹³⁴

Pobouřen nastalou situací se Ian od scény distancoval a po vážných debatách se svými přáteli se v létě roku 1985 rozhodl založit vlastní punkovou platformu, kterou pojmenoval *Revolution Summer*. Záměr tohoto hnutí byl jednoduchý: spojit dohromady nové nezávislé skupiny z okolí, pořádat koncerty, které budou zaměřeny především na hudební performance a přátelské vztahy, a vytvořit opozici vůči skinheadům a všem falešným zastáncům straight edge. V té době zatím ovšem nikdo netušil, že vznik této malé nové scény zapříčiní důležitou transformaci hardcorové hudby. Díky ní se do obecného povědomí zapsaly formace jako *Rites of Spring*, *Lunchmeat*, *Mission Impossible*, *Gray Matter*, *Beefeater*, *Kingface* a *Fire Party*.¹³⁵

MacKaye mezitím založil novou skupinu *Embrace*. Ta za krátkou dobu své existence vyprodukovala pouze jedno stejnojmenné album *Embrace*, vydané roku 1987 pod Dischord Records.¹³⁶ Na rozdíl od Minor Threat a ostatních předešlých Ianových projektů se *Embrace* ubírali trochu jiným hudebním směrem. V jejich tvorbě se objevily písně se střídajícím se tempem a náladami či výraznějšími kytarovými melodiemi, ale tvrdé

¹³³ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 25. 3. 2014[cit. 10. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Minor_Threat>

¹³⁴ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. *All Ages: Reflection on Straight Edge*. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

¹³⁵ Volně parafrázováno z LAHICKEY, Beth. *All Ages: Reflection on Straight Edge*. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

¹³⁶ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. *POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007*. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

základy punku a hardcoru zde rovněž nechyběly. Na základě toho můžeme tuto skupinu považovat za jednu z prvních, které se zasloužily o vznik post-hardcoru. Embrace se však po roce a čtrnácti odehraných koncertech rozpadli kvůli špatným osobním vztahům mezi členy skupiny.¹³⁷

Rok 1987 znamenal pro Iana začátek dlouhé, do jisté míry slavné éry jeho dosud nejznámější a nejvlivnější formace Fugazi. Během této etapy se Ian začal také aktivně věnovat producentské práci. Spolupracoval například s post-hardcorovými a punkrockovými projekty Rites of Spring, Lungfish, Black Eyes, 7 seconds či One Last Wish nebo se jako hostující kytarista podílel na albu Dirty (1992) skupiny Sonic Youth. V roce 2001 založil svůj zatím poslední hudební projekt, indie-rockové duo The Evens. Ian zde působí jako hráč na barytonovu kytaru za doprovodu bubenice a zpěvačky Amy Fariny, bývalé spoluhráčky Ianova bratra Aleca z indie-rock/post-hardcorové skupiny the Warmers. The Evens vydali dosud pět alb, z nichž poslední The Odds z roku 2012 je kritiky označováno jako jejich zatím nejlepší. Všechny nahrávky byly samozřejmě vydány pod labelem Dischord Records, v současnosti již jedné z nejznámějších nezávislých nahrávacích společností, které se Ian věnuje dodnes.¹³⁸

Ian MacKaye nese na vzniku post-hardcoru obrovský podíl. Dokonce by se dalo říci, že je jeho zakladatelem. Kromě toho, že položil základní kámen subkultury straight edge, dokázal díky své zarputilosti bojovat proti mainstreamu a posunout hranice hardcorové hudby o něco dál. Se svými nejvýznamnějšími hudebními projekty Minor Threat a Fugazi si vydobyl důležité postavení na americké nezávislé scéně a dodnes mu vyjadřují svůj respekt hvězdy jako například bývalý kytarista Red Hot Chili Peppers John Frusciante, kterému v roce 2004 produkoval jeho sólové album.¹³⁹ Frusciante se o vzájemné spolupráci vyjádřil těmito slovy: „*Ian je jeden z mála žijících lidí, ke kterým*

¹³⁷ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹³⁸ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 5. 4. 2014[cit. 11. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Ian_MacKaye>

¹³⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 5. 4. 2014[cit. 11. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Ian_MacKaye>

vzhlížím a respektuji je, takže spolupracovat s ním byla čest a potěšení, stejně jako skvělá zkušenost. ¹⁴⁰

4.2 Ross Robinson (*1967)

Další významnou osobností je bezesporu hudební producent Ross Robinson. S hudbou začínal jako kytarista thrashmetalových skupin Detente a Murdecar, se kterými nahrával svá dema a nabíral tak zkušenosti s prací v nahrávacím studiu. V roce 1991 poprvé pracoval jako producent na desce Concrete skupiny Fear Factory a o dva roky později se podílel jako asistent producenta na natáčení alba The Crimson Idol od skupiny W.A.S.P.¹⁴¹

Největší zlom v jeho kariéře však nastal v roce 1993, kdy objevil kalifornskou formaci Korn. Společně s nimi natočil v roce 1994 stejnojmenný debut Korn a v roce 1996 album Life Is Peachy. Po těchto dvou deskách vznikl ve světě nový hudební styl zvaný nu-metal a Robinson byl záhy označen za kmotra tohoto žánru. Roku 1997 se producentsky podepsal také na debutu Three Dollar Bill Y'All rap-metalových Limp Bizkit a i v tomto žánru slavil obrovský úspěch. Stal se jedním z nejžádanějších rockových producentů na světě, a tak dostával nabídky i od „tvrdších“ skupin jako Sepultura, Machine Head nebo Soulfly. Na přelomu 21. století si připsal další velký objev, a sice osmičlennou maskovanou formaci Slipknot, se kterou natočil eponymní album Slipknot (1999) a Iowa (2001). Tyto dvě desky byly později označeny jako jedny z nejpopulárnějších novodobých metalových nahrávek.¹⁴²

Ovšem pro post-hardcorovou scénu byla zásadní chvíle, kdy se Robinson zavřel do studia v Indigo Ranch Studios s formacemi Glassjaw a At the Drive-In. S první

¹⁴⁰ Wikipedia [online]. Aktualizováno 15. 3. 2014[cit. 11. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Ian_MacKaye>

¹⁴¹ Volně parafrázováno z Allmusic [online]. Aktualizace neuvvedena[cit. 5. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.allmusic.com/artist/ross-robinson-mn0000851181/biography>>

¹⁴² Volně parafrázováno z Allmusic [online]. Aktualizace neuvvedena[cit. 5. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.allmusic.com/artist/ross-robinson-mn0000851181/biography>>

jmenovanou vydal alba *Everything You Ever Wanted to Know About Silence* (2000) a *Worship and Tribute* (2002), jež se nesmazatelně zapsaly do dějin moderní alternativní hardcorové hudby. V případě skupiny *At The Drive-In* se jedná o desku *Relationship of Comand* (2000), která na sebe taktéž strhla vlnu pozornosti po celém světě a stala se do jisté míry mainstreamovou záležitostí. Natáčení trvalo přes sedm týdnů a podílela se na něm i punkrocková legenda Iggy Pop.¹⁴³ Již při poslechu úvodní písně „Arcarsenal“ se na posluchače vrhne obrovská lavina energie, vyzařující z agresivních vokálů zpěváka Cedrica Belixe a „vřiskajících“ kytar Omara Rodrígueza. A právě schopnost zachytit tuto živelnost na nahrávce dělá z Rosse Robinsona výjimečného producenta.

Za zmínku pak jistě stojí i natočení alba *...Burn, Piano Island, Burn* americké formace *Blood Brothers*, obsahující směs žánrů od post-hardcoru, mathcoru, noise rocku po punk či experimental rock. Ross Robinson dále spolupracoval například se skupinami *The Cure*¹⁴⁴, *Black Light Burns* nebo *Klaxons*; v současné době pracuje od roku 2013 na nové desce obnovených *Limp Bizkit*.¹⁴⁵

4.3 Omar Rodríguez-López (*1975)

Ačkoliv tato osobnost nemusí mít na první pohled s post-hardcorovou scénou příliš společného, stala se na přelomu 21. století výraznou inspirací pro mnoho kytaristů daného žánru. V první části jeho stručné autobiografie se zaměřuji na jeho umělecký život, v části druhé na jeho styl kytarové hry.

Multiinstrumentalista, zpěvák, skladatel, producent či příležitostný herec a režisér Omar Alfredo Rodríguez-López se narodil v Bayamónu v Portoriku, ale od svého raného dětství žije v texaském El Pasu. Ve dvanácti letech začal hrát na basovou kytaru,

¹⁴³ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 22. 2. 2014[cit. 5. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Relationship_of_Command>

¹⁴⁴ The Cure je britská alternative-rocková skupina založená v roce 1976.

¹⁴⁵ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 10. 4. 2014[cit. 13. 4. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Ross_Robinson>

ale později se začal věnovat spíše kytáře sólové. V roce 1991 založil svůj první hudební projekt, hardcore-punkové Startled Calf, kde působil jako zpěvák. Po pouhém roce se však skupina rozpadla. V sedmnácti letech jezdil Rodríguez po USA stopem a stal se drogově závislým. Z problémů ho dostal až jeho kamarád Cedric Bixler-Zavala, jenž ho přinutil k návratu do El Pasa. Mladý Omar se nakonec od drog dokázal na čas oprostít a v roce 1996 nastal v jeho životě zásadní zlom, kdy se připojil k Cedricově formaci At The Drive-In. V té nejdříve působil jako baskytarista, poté se prosadil jako kytarista a hlavní skladatel. Se skupinou si vydobyl celosvětové renomé a nabral cenné zkušenosti coby hudebník i filmař. Svou zálibu v dokumentování všeho možného dokázal Rodríguez spojit s koncertním turné, na které si bral videokameru a fotoaparát, a zaznamenával tak například živá vystoupení, zvukové zkoušky, šatny, hotely nebo cestování letadlem. Tuto praxi pak dokázal využít o několik let později při práci na filmu. V tomto období Omar s Cedricem založili mimo jiné také svůj hudební projekt De Facto, se kterým se orientovali na žánr reggae. Sestavu tvořili Omar Rodríguez-López (baskytara), Cedric Bixler-Zavala (bicí), Jeremy Michael Ward (zpěv, syntetizér) a Isaiah Randolph Owens (klávesy)¹⁴⁶

V roce 2001 se At The Drive-In rozpadli a Omar společně se svými spoluhráči z De Facto založil novou skupinu The Mars Volta, mísící experimental rock, jazz fusion, hard rock a mnoho dalších žánrů. Jejich první počín Tremulant (třípísničková EP) z roku 2002 ale nevyvolal příliš velký ohlas. Na jaře roku 2003, těsně před vydáním první desky, vyjela formace na evropské turné s Red Hot Chili Peppers, na kterém si hudebníci často dopřávali tvrdé drogy. Za toto „povyražení“ zaplatil nejvyšší možnou daň zvukový technik, skladatel a pomocný hráč na kytaru a klávesy Jeremy Michael Ward, který byl několik dní po ukončení turné nalezen mrtev ve svém domě v Los Angeles. Zemřel v pouhých 27 letech na předávkování heroinem. Tato hrozivá událost zasáhla ostatní umělce natolik, že se všichni členové včetně Omara rozhodli s drogami skoncovat. Debutové album DeLoused in the Comatorium vyšlo v červnu ještě téhož roku a podílel se na něm světoznámý producent Rick Rubin. Devět z deseti skladeb nahrál na baskytaru Flea a v písni „Cicatriz

¹⁴⁶ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 20. 5. 2014[cit. 28. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Omar_Rodr%C3%ADguez-L%C3%B3pez>

ESP“ vypomohl na kytaru, syntezátory a doprovodné zpěvy John Frusciante (oba Red Hot Chili Peppers). Nahrávka sklídila úspěch jak u hudebních kritiků, tak i u posluchačů. Prodalo se více než půl milionu nosičů a magazín Rolling Stone ohodnotil píseň „Drunkship of Lanterns“ jako 91. nejlepší kytarovou skladbu všech dob.¹⁴⁷

V roce 2005 The Mars Volta vypustili do světa druhé studiové album *Frances the Mute*, věnované Jeremy Wardovi. López se mezitím přestěhoval do Amsterdamu, kde napsal a nahrál čtyři samostatná alba: *Omar Rodriguez* (2005), *Se Dice Bisonte No Búfalo*, *The Apocalypse Inside of an Orange* a *Calibration* (všechny vydané v roce 2007). Založil také svůj první sólový projekt *Omar Rodríguez-López Quintet* (3 z 5 členů tvořili spoluhráči z The Mars Volta) a koncertoval po Evropě. Rovněž připravoval další řadovou desku *The Mars Volta Amputechture* a skládal hudbu k venezuelskému filmu *El Búfalo de la Noche*.¹⁴⁸

Začátkem roku 2006 se vrátil z Nizozemska a přejmenoval svůj projekt na *Omar Rodriguez Lopez Group*. Během dalších tří let pak natáčel vlastní sólová alba a vydával desky s The Mars Volta, se kterými v roce 2009 vyhrál cenu Grammy v kategorii *Best Hard Rock Performance* za skladbu „Wax Simulacra“. Tentýž rok spolupracoval se světoznámým filmovým hudebním skladatelem Hanzem Zimmerem na hudbě k filmu *The Burning Plain* (v české distribuci pod názvem *Spálené životy*) režiséra a scénáristy Guillerma Arriagi. Své zkušenosti s filmem se López pokusil zúročit ve vlastním snímku *The Sentimental Engine Slayer* z roku 2010, ve kterém si kromě režirování a skládání hudby zahrál i hlavní roli.¹⁴⁹

V roce 2013 ohlásili The Mars Volta přerušeni činnosti, a tak se v současné době Omar neúnavně věnuje producentské práci ve studiu a svým sólovým projektům. Zmíňme zde například indie rockovou formaci *Bosnian Rainbows* a novou skupinu *Kult Kimono*, založenou společně s kytaristou Johnem Frusciantem. Na jaře roku 2014 se na internetu objevila zpráva o dalším novém Omarově a Cedrikově projektu, jenž nese název

¹⁴⁷ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 30. 4. 2014[cit. 28. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/The_Mars_Volta>

¹⁴⁸ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 20. 5. 2014[cit. 28. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Omar_Rodr%C3%ADguez-L%C3%B3pez>

Antemasque. První čtyři skladby byly natočeny ve složení Cedric Bixler-Zavala (zpěv), Omar Rodríguez-López (kytara), Flea (baskytara) a Dave Elitch (bicí).¹⁵⁰

Omar Rodríguez-López patří bezpochyby k jednomu z nejnadanějších kytaristů současné rockové nezávislé scény. Svou osobitou a nápaditou hrou na elektrickou kytaru si získal uznání po celém světě. Je jedním z umělců, kteří díky svému experimentování na přelomu 21. století posunuli hranice tvrdších žánrů a změnili tak pohled na kytarovou hru mnoha hudebníkům nejen z hardcorových formací. Jeho jihoamerické kořeny jsou v jeho stylu hry patřičně cítit a přidává tomu i fakt, že se nechal inspirovat hudebníky jako Carlos Santana, Larry Harlow, John McLaughlin, Robert Fripp (King Crimson), Jimi Hendrix či skupinou Genesis. Snad právě díky tomuto širokému hudebnímu rozhledu dokáže ve své tvorbě skloubit tak odlišné žánry, jakými jsou salsa, jazz, blues rock a punk.

Typickým poznávacím znamením jeho hry jsou obsáhlé improvizace, rychlá sóla, melodie hrané v mollových stupnicích a časté změny tempa. Známa je i jeho záliba v používání všemožných kytarových efektů. Omar se netají tím, že jako začínající hudebník kytarou opovrhoval, a tak se za každou cenu pokoušel změnit původní zvuk nástroje pedálovými efekty. Často používá například reverb¹⁵¹, delay¹⁵², chorus¹⁵³, phaser¹⁵⁴, octaver¹⁵⁵ nebo distorsion¹⁵⁶. V jednom rozhovoru kdysi prohlásil: „*Efekty jsem začal brát jako spojence ve válce proti kytáře*“¹⁵⁷. Svůj osobitý zvuk, jenž se vyznačuje používáním výrazného zkreslení při hraní riffů a naopak čitelnými výškami v hlavních

¹⁴⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 20. 5. 2014[cit. 28. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Omar_Rodr%C3%ADguez-L%C3%B3pez>

¹⁵⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 20. 5. 2014[cit. 28. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Omar_Rodr%C3%ADguez-L%C3%B3pez>

¹⁵¹ Reverb - efekt vytvářející dozvuky původního signálu.

¹⁵² Delay - efekt vytvářející simulované ozvěny.

¹⁵³ Chorus - efekt přidávající k původnímu signálu jeden nebo více nových signálů.

¹⁵⁴ Phaser – efekt, který zesílí některé frekvence signálu a některé utlumí.

¹⁵⁵ Octaver – efekt sloužící k přidání nízké nebo vysoké oktávy k původnímu zahranému tónu.

¹⁵⁶ Distorsion – efekt sloužící k výraznému zesílení a zkreslení původního signálu.

¹⁵⁷ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 20. 5. 2014[cit. 28. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Omar_Rodr%C3%ADguez-L%C3%B3pez>

melodiích, podporuje tradičními kytarovými aparáty značky Orange, Vox a kytarami Gibson SG, Squier Super-Sonic, Fender Mustang a Ibanez ORM-1, ze které vznikl jeho osobní zakázkový model.

5 NAHRÁVACÍ SPOLEČNOST DISCHORD RECORDS

Svou nezastupitelnou roli v rozvoji HC scény mají i nahrávací společnosti, které ročně produkují díla desítek známých i nových interpretů a můžou tak pouštět do světa nové a neotřelé hudební produkty. V drtivé většině případů se jedná o labely založené samotnými hudebníky, kteří toužili vydat svou první desku, ale zároveň zůstat nezávislí, tedy fungovat na filozofii DIY. Založit si vlastní studio bylo mnohdy tou nejsnazší cestou k realizaci jejich uměleckých záměrů.

Mezi stěžejní labely, které napomohly vzniku či popularizaci post-hardcorové scény, řadíme např. Touch and Go Records (Big Black, The Jesus Lizard, Rollins Band), Equal Vision Records (Alexisonfire, Refused, The Fall of Troy), Epitaph Records (Letlive, Thursday, I Set My Friends on Fire), Vagrant Records (The Get Up Kids, The Bled, Thrice) či Gravity Records (Heroin, Mohinder). Ve své práci bych se ovšem rád podrobněji zaměřil pouze na vydavatelství Dischord Records, které sehrálo klíčovou roli při vzniku post-hardcoru.

Dischord Records bylo založeno ve městě Washigton DC v roce 1980 Ianem McKayem a Jeffem Nelsonem, spoluhráči z HC skupiny The Teen Idles, kteří se na základě vydělaných peněz z koncertů rozhodli vydat „posmrtnou“ nahrávku a založit si vydavatelství. A tak v prosinci roku 1980 vznikla prvotina Dischord Records, osmipísničková EP Minor Disturbance skupiny The Teen Idles. Jejich politika byla jednoduchá – vydělat co nejvíce na prodeji nosičů a peníze použít na nahrávání alb dalších umělců. Inspiraci našli u labelu Dangerhouse Records, jenž na stejném principu produkoval skupiny punkové scény v Los Angeles. Tuto ideu dokázali zrealizovat za pomoci Ianových kamarádů či bývalých spoluhráčů, a tak Dischord Records začal postupně vydávat nahrávky hardcore-punkových formací State Of Alert (Henry Rollins, roadie The Teen

Idles), Youth Brigade (Nathan Strejcek, zpěvák The Teen Idles) nebo Untouchables (bratr Alec McKaye)¹⁵⁸

V říjnu roku 1981 se přestěhovali do domu Ianových rodičů v Arlingtonu ve Virginii. Každým dnem a nocí se z malé místnosti v kuchyni stávala kancelář, kde se dělala veškerá produkce, a ve sklepě byla pro hudebníky k dispozici zkušebna, která taktéž fungovala nepřetržitě. Podomácku postavené studio mělo v tomto období na svém kontě teprve několik vydaných nosičů, ale po natočení prvního EP Ianových Minor Threat zákazníků stále přibývalo.¹⁵⁹

Na začátku roku 1982 byla vydána první dvanáctipalcová gramofonová deska, kompilace s názvem Flex Your Head, která obsahovala 32 písní od jedenácti skupin, které pocházely z Washingtonu DC. O rok později se Dischord Records podařilo natočit hardcore-punkové formace jako the Faith, Void, Scream, Marginal Man či první plnohodnotné album Out of Step od Minor Threat, ale příjmy z prodeje těchto desek ještě zdaleka nepokrývaly náklady na fungování studia. Tato finanční krize donutila Iana pracovat ve třech zaměstnáních, a to i přes jeho časovou vytíženost spojenou s řízením skupiny a studia, avšak ani to nestačilo a label se stále nacházel doslova na mizině. Přispíval k tomu i fakt, že veškerou distribuci nahrávek museli platit ze svých vlastních zdrojů, protože distributoři obvykle neplatili své účty včas. V těchto těžkých v chvilích se Ian a Jeff rozhodovali, zda pozastaví výrobu starších desek a peníze použijí na novou nahrávku. Tento problém dokázal vyřešit až britský hudební producent John Loder, zakladatel společnosti Southern Studios, jenž projevil zájem o vydání Out of Step v Evropě. Obě strany se shodly na oboustranně přijatelných podmínkách a lisování desek mohlo začít. Objednávka se dělala na úvěr, což byla výrazně levnější varianta než dobírka, a tak Ian Loder rovnou poprosil o pomoc s distribucí v USA. Tak vznikla spolupráce Dischord Records s londýnským labelem Southern Studios, která trvá dodnes.¹⁶⁰

¹⁵⁸ Volně parafrázováno z Dichord [online]. Aktualizace neuvejena[cit. 14. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.dischord.com/history/>>

¹⁵⁹ Volně parafrázováno z GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

¹⁶⁰ Volně parafrázováno z Dichord [online]. Aktualizace neuvejena[cit. 14. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.dischord.com/history/>>

V období finančních problémů způsobených situací kolem distribuce se téměř všechny skupiny zastupované Dischord Records rozpadly či od nahrávací společnosti odešly. Během roku 1984 tedy Ian a Jeff pozastavili svou činnost spojenou s labelem a distancovali se tak od washingtonské scény. Nový impuls dostali až díky nově vznikajícím skupinám, jakými byly například Rites Of Spring, Lunchmeat, Gray Matter, Beefeater, King Face, One Last Wish, Mission Impossible, Fire Party či Embrace, a jejich spolupráci s aktivistickou organizací Positive Force, založenou členy punkové komunity z Washingtonu DC. Ti organizovali stovky benefičních koncertů a protestů jako reakci na ekonomickou krizi v USA. Z tohoto spojení vznikla později benefiční kompilace The State of the Union, obsahující 16 skladeb od několika z výše uvedených formací.¹⁶¹

Koncem 80. let se na HC scéně objevovalo nespočet nových interpretů. Mezi ty nejpodstatnější, které Dischord Records vydával, patřili bezpochyby Nation of Ulysses, Jawbox, Shudder to Think a Fugazi. Label se nacházel ve svém nejpłodnějším období a kvůli časové vytíženosti a množství přibývajících zakázek byl nucen odstěhovat část své administrativy z domu v Arlingtonu. Vznikla společnost Dischord Direct, která měla na starost vlastní distribuci a mohla lépe podporovat hudební uskupení z washingtonského undergroundu. Roku 1991 vydala skupina Nirvana své přelomové album Nevermind, které zapříčinilo enormní nárůst zájmu mladých posluchačů o nezávislou scénu. Ianova skupina Fugazi získávala stále větší uznání a popularitu, čímž přitahovala pozornost větších labelů. Rozhodnutí skupiny, že zůstane věrna svému vydavateli, vedlo často k nabídkám na odkoupení celého Dischord Records, ale vůle zůstat nezávislý a originální byla silnější než řeč peněz. To se však nedalo říci o zbytku čím dál tím populárnější HC scény, která stále více podléhala komerčnímu tlaku. Na druhé straně se však objevovali noví příznivci undergroundu a do širšího povědomí se dostávaly nově vznikající podžánry vycházející z punku a hardcoru. U vydavatelství Dischord Records v tomto období vydaly své desky například Slant 6, Hoover, Cirkus Lupus, Branch Manager nebo Smart Went Crazy. Díky

¹⁶¹ Volně parafrázováno z Dischord [online]. Aktualizace neuvejena[cit. 14. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.dischord.com/history/>>

dobrým finančním příjmům byl label konečně schopen začít vyplácet svým zaměstnancům výplaty a zajistit jim i zdravotní pojištění, což bylo do té doby naprosto nereálné.¹⁶²

Prodej desek se zpomaloval až na samém konci 90. let, kdy byla vyprodukována pouze tři alba skupin Fugazi, Lungfish a BlueTip. Ian a Jeff však stále cítili potřebu pomáhat své domovské scéně, a proto svou hlavní činnost nasměrovali k distribuci nahrávek ostatních labelů z hlavního města. Šlo především o malé nahrávací společnosti Slowdime, DeSoto, Simple Machines, Teenbeat či Superbad. Začátek nového tisíciletí odstartoval rozpadem neaktivnější formace labelu Fugazi, ale zároveň přinesl i několik nových hudebních projektů. U Dischord Records vydali všechny své desky post-hardcorové Black Eyes a Q and Not U. Jako poděkování všem skupinám, které kdy s labelem spolupracovaly, vyšla v říjnu roku 2002 na třech CD speciální kompilace s názvem 20 Years of Dischord, jež kromě písniček obsahuje i šest hudebních videoklipů.¹⁶³

Za posledních deset let vydal label několik alb skupinám jako French Toast, Soccer Team nebo The Aquarium. V roce 2006 u Dischord Records vyšla deska Get Evens, produkt v pořadí již páté Mckayeovy formace The Evens.¹⁶⁴ V současné době můžeme na oficiálních webových stránkách labelu koupit veškeré dosud vydané nosiče online.

¹⁶² Volně parafrázováno z Dichord [online]. Aktualizace neuvejena[cit. 14. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.dischord.com/history/>>

¹⁶³ Volně parafrázováno z Dichord [online]. Aktualizace neuvejena[cit. 14. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.dischord.com/history/>>

6 FESTIVALY A KONCERTY SE ZAMĚŘENÍM NA POST-HARDCORE

Koncerty vždy měly, mají a budou mít velký podíl na rozvoji určitých hudebních subkultur. Rád bych v této kapitole věnoval pozornost dvěma hudebním událostem, jež se zasloužily o zviditelnění a upevnění post-hardcoru na scéně tvrdé hudby.

Je logické, že u tak konkrétního žánru budeme jen stěží pátrat po prestižních a celosvětově populárních festivalech, které se zaměřují čistě jen na tento styl. Ovšem stejně tak, jako se v post-hardcoru mísí spousta odlišných hudebních vlivů, existují akce, na kterých je post-hardcore hojně zastoupen.

6.1 Vans Warped Tour

Za první festival, kde se ve větší míře představují post-hardcorové formace, můžeme považovat americké Vans Warped Tour. Jedná se o hudební a extrémně-sportovní akci pod širým nebem, sponzorovanou výrobcem skateboardové obuvi Vans, při které se několik skupin a profesionálních sportovců z oblasti skateboardingu a BMX vydává společně na turné po celém světě. Festival vymyslel a založil v roce 1994 Kevin Lyman na základě svých zkušeností získaných během pořádání skateboardových akcí jako Vision Skate Escape nebo Holiday Havoc, na nichž organizátoři dokázali skloubit sportovní soutěž s živým hudebním vystoupením. Samotný název Warped pochází z časopisu Warp Magazin, který publikovala společnost Transworld Media zabývající se žurnalistikou z oblasti extrémních sportů¹⁶⁵.

Zpočátku byl celý festival zaměřen spíše na punk-rockovou scénu, nicméně už na prvním turné v létě roku 1995 se kromě populárních No Doubt nebo punkových Face to Face objevily také skupiny jako Deftones či post-hardcoroví Quicksand. V roce 1998 se z Warped Tour stala mezinárodní událost a začala se zaměřovat na širší základnu

¹⁶⁴ Volně parafrázováno z Dichord [online]. Aktualizace neuvejena[cit. 14. 5. 2014]. Dostupná na WWW: <<http://www.dischord.com/history/>>

¹⁶⁵ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 3. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Warped_Tour>

posluchačů. Turné se pořádá jak v USA, tak v Kanadě, Austrálii nebo Evropě. I díky tomu se na festivalu během jeho osmnáctileté existence objevily mnohé moderní post-hardcorové skupiny; jmenujme například Glassjaw (2x), Alexisonfire (3x), Thursday (3x), The Used (6x), The Fall Of Troy (1x), Thrice (5x), Underoath (5x), Taking Back Sunday (3x), Funeral for a Friend (2x), Moving Mountains (1x) nebo The Sleeping (1x). Nutno také dodat, že velké části těchto formací pomohlo turné nastartovat solidní kariéru, a to především díky vyhledávačům talentů z velkých labelů, kteří tyto akce pravidelně navštěvují.¹⁶⁶

Organizačně je festival opravdu dobře zvládnutý. Pro návštěvníky festivalu jsou připraveny stánky s merchandise¹⁶⁷ skupin a autogramiády s umělci. Během jednoho turné vystoupí každý hrací den až sto interpretů, koncerty jsou rozdělené od nejmenší scény po hlavní stage, kde hrají největší hvězdy festivalu. Při tak náročném programu je harmonogram koncipován většinou jen na půlhodinové vystoupení každé skupiny. Zajímavostí je pak kategorie BBQ Band (barbecue skupina), do které se může přihlásit jakákoliv amatérská skupina, která tak dostane jedinečnou příležitost zahrát si na Warped Tour. Podmínkou je ovšem uspořádat každý večer grilování pro ostatní zúčastněné. Za zmínku rozhodně stojí i skutečnost, že od roku 2006 se Warped Tour snaží jít ekologičtější cestou. Nafta do autobusů je nahrazována bionaftou a většina elektřiny, která se spotřebuje na pódiích, je získávána ze solární energie. Po stránce bezpečnosti také není pořadatelům co vytýkat. Každým rokem festival navštěvuje čím dál tím mladší publikum, a proto se Kevin Lyman v roce 2013 rozhodl rozdávat rodičům nezletilých vstupenky zadarmo, aby je mohli doprovázet po areálu. Jako bonus pro ty nejaktivnější příznivce vychází každým rokem na CD kompilace skladeb interpretů, jež na festivalu vystupovali.¹⁶⁸

Nicméně každá mince má dvě strany a ani v případě Vans Warped Tour tomu bohužel není jinak.

¹⁶⁶ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 3. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Warped_Tour>

¹⁶⁷ Merchandise znamená v hudební terminologii oficiální značkové oblečení hudební skupiny.

¹⁶⁸ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 3. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Warped_Tour>

Častá vlna kritiky na účet pořadatelů přichází především ze strany samotných vystupujících interpretů. Jak už jsem již zmínil výše, během ubíhajících let se z turné stala velice populární a hojně navštěvovaná událost. Za poslední desetiletí se zde střídají skupiny různých žánrů od punku až po čistě komerční pop (např. Katy Perry), a tak není divu, že dochází ke konfliktům mezi umělci, kteří mají často odlišné názory na celkový přístup k hudbě a k subkulturám, jakými jsou skateboarding nebo punk. Věcnými tématy jsou komerční versus nezávislá scéna a náboženství. Jako příklad náboženské netolerance lze uvést zkušenost skupinu Underoath, která byla v roce 2006 ze strany punkových NOFX terčem posměchu za svou křesťanskou víru a postoj k homosexuálním sňatkům.¹⁶⁹

I přesto však K. Lyman s týmem ve své práci nadále pokračuje a udržuje tento dnes již kultovní festival při životě. Ať už jsou jeho záměry jakékoli, nikdo mu nemůže upřít fakt, že se do jisté míry zasloužil o zviditelnění tvrdších hudebních žánrů, kam post-hardcore bezpochyby patří.

6.2 Taste Of Chaos

Druhým a zároveň nejdůležitějším festivalem je Taste Of Chaos, který má svým zaměřením k post-hardcoru nejbližší. Nezaložil ho opět nikdo jiný než Kevin Lyman, tentokrát společně se svým přítelem a obchodním partnerem Johnem Reesem. Celý festival je založen na stejném principu jako Warped Tour, ovšem s tím rozdílem, že se odehrává v zimě na klubových scénách a je jasně zaměřen na konkrétní cílovou skupinu, totiž na příznivce post-hardcoru a metalu. Pořadatelé se po celá léta organizování těchto akcí snažili držet ceny vstupenek nejnižší, jak jen to šlo (lístek každoročně stál kolem 40 amerických dolarů), aby tak byly dostupné pro nejširší okruh lidí.¹⁷⁰

První ročník Taste Of Chaos odstartoval v zimě roku 2005 v USA za účasti formací, jako The Used, My Chemical Romance, Killswitch Engage, Underoath, Unearth, Saosin, A Static Lullaby a mnoha dalších. V roce 2007 skupiny vyrazily kromě Severní Ameriky

¹⁶⁹ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 3. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Warped_Tour>

také na turné po Austrálii, Novém Zélandu, Itálii, Velké Británii, Mexiku a Belgii. Headlinerem¹⁷¹ celé akce byli The Used, kteří vystoupili ve všech těchto zemích. Pro sezónu 2008 se seznam vystupujících nově rozšířil o japonské Mucc, D'espairsRay či The Underneath. Velká změna nastala o dva roky později, kdy se poprvé realizovala jen evropská část turné, zatímco americká byla nahrazena nově vzniklým hardrockovým festivalem Rockstar Energy Drink Uproar Festival (zkráceně Uproar Festival), který založil John Reese. V roce 2011 příznivci Taste Of Chaos netrpělivě očekávali zveřejnění aktuálního seznamu jmen interpretů pro nadcházející turné, ale marně. Pořadatelé na svých oficiálních stránkách oznámili, že se v budoucnu žádné koncerty nechystají.¹⁷²

Na závěr této kapitoly bych se rád zmínil o mladých začínajících umělcích, kterým se na těchto festivalech dostává nemalé podpory. Firma Ernie Ball, jež se mimo jiné zaměřuje na kytarové příslušenství, vyhlašuje každým rokem populární soutěž s názvem Battle Of The Bands. Do této soutěže se může přihlásit jakákoliv amatérská formace, která však nejprve musí projít internetovým hlasováním. V případě, že se skupina zařadí do 20. místa, bojuje před porotou o možnost vystoupit na jedné ze zastávek Warped Tour, Taste Of Chaos a na dalších obdobných festivalech, kde se pohybují zástupci významných nahrávacích společností. Příkladem budiž dnes již světově známá formace Paramore, která se upsala velkému vydavatelství po svém koncertě na Taste Of Chaos na Floridě.¹⁷³

¹⁷⁰ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 7. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Taste_of_Chaos>

¹⁷¹ Headliner v hudební terminologii znamená hlavní závěrečná skupina koncertu.

¹⁷² Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 7. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Taste_of_Chaos>

¹⁷³ Volně parafrázováno z Wikipedia [online]. Aktualizováno 3. 3. 2014[cit. 8. 3. 2014]. Dostupná na WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Taste_of_Chaos>

ZÁVĚR

Hardcorová subkultura vznikla začátkem 80. let 20. století v USA v reakci na britskou punkovou scénu. Hudební styl hardcore se pak během svého více než třicetiletého rozkvětu rozměnil na několik samostatně se rozvíjejících podžánrů, jež určovaly hlavní proud tvrdé kytarové alternativní hudby od roku 1990 po současnost. Jedním z nich je i hudební styl post-hardcore, o kterém tato kvalifikační práce pojednává.

Hlavní kompilační část textu popisuje stručné dějiny vzniku a vývoje tohoto žánru a může tak čtenáři poskytnout základní informace o důležitých skupinách a osobnostech. V kapitole č. 4 jsem sepsal autobiografie tří zásadních formací Fugazi, Sunny Day Real Estate a Glassjaw. Kapitola č. 5 je věnována významným osobnostem a předposlední šestá kapitola popisuje historii hudebního vydavatelství Dischord Records, jež se zasloužilo o výrazné zviditelnění post-hardcorových skupin. V závěru práce jsem se pak zaměřil na organizaci hudebních festivalů Warped Tour a Taste Of Chaos.

Text jsem se snažil obohatit o své vlastní názory, týkající se základní charakteristiky hudebních prvků post-hardcoru. Zvláště jsem se pokusil o popis kytarové hry hudebníka Omara Rodríguez-Lopéze, který tomuto žánru přinesl nové neotřelé postupy z hlediska kytarového zvuku a hudební kompozice.

Během studia a zpracovávání materiálů jsem si kromě prohloubení znalosti anglického jazyka značně obohatil své dosavadní vědomosti z oblasti hardcorové subkultury. Hlavní přínos této práce shledávám v sepsání celistvého odborného textu v českém jazyce, který na dané téma nebyl dosud publikován.

RESUMÉ

This bachelor thesis briefly describes birth and evolution of a musical genre known as post-hardcore. It comprises a detailed study of major artists, famous figures and music festivals that greatly influenced this particular genre. It also includes a study, that cover all the crucial information about Dischord Records record company, which was one of the most significant record companies out there. The thesis also deals with a lifestyle of the hardcore subculture and a basic explanation of the terms *DIY* and *straight edge*.

SEZNAM LITERATURY A POUŽITÝCH ZDROJŮ

Literatura :

GRUBBS, Eric. POST: A Look at the Influence of Post-Hardcore-1985-2007. New York: iUniverse, 2008. ISBN 978-0-595-51835-7

BLUSH, Steven. American Hardcore (Sekond Edition): A Tribal History. New York: Feral House, 2010. ISBN 978-0-932595-89-5

LAHICKEY, Beth. All Ages: Reflection on Straight Edge. Huntington Beach, CA: Revelation Books, 1997. ISBN 1-889703-00-1

Online zdroje:

...And You Will Know Us by the Trail of Dead, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-11]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/...And_You_Will_Know_Us_by_the_Trail_of_Dead

Alexisonfire, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-15]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Alexisonfire>

Daryl Palumbo, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-3-28]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Daryl_Palumbo

Dischord History, in: Dischord Records [online]. [cit. 2014-5-14]. Dostupné z: <http://www.dischord.com/history/>

Drive Like Jehu, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-24]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Drive_Like_Jehu

Envy, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-7]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Envy>

Fugazi, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-4-11]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Fugazi>

Glassjaw, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-3-25]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Glassjaw>

Greg Prato, Ross Robinson biography, in: AllMusic [online]. San Francisco (CA): AllMusic, a division of All Media Network, LLC. [cit. 2014-4-5] Dostupné z: <http://www.allmusic.com/artist/ross-robinson-mn0000851181/biography>

Hardcore punk, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-25]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Hardcore_punk

Henry Rollins, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-25]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Henry_rollins

Ian Mackaye, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-4-11]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Ian_MacKaye

John Bush, Shudder to Think biography, in: AllMusic [online]. San Francisco (CA): AllMusic, a division of All Media Network, LLC. [cit. 2014-4-20] Dostupné z: <http://www.allmusic.com/artist/shudder-to-think-mn0000752635/biography>

Long Island Music Scene, in: Wikia [online]. [cit. 2014-3-25]. Dostupné z: <http://longislandmusicscene.wikia.com/wiki/Glassjaw>

Minor Threat, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-4-10]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Minor_Threat

NoMeansNo, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-10]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/NoMeansno>

Omar Rodríguez-López, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-28]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Omar_Rodr%C3%ADguez-L%C3%B3pez

Post-hardcore, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-4-2]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Post-hardcore>

Refused, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-2]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Refused>

Relationship of Command, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-4-5]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Relationship_of_Command

Reuben (band), in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-7]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Reuben_%28band%29

Ross Robinson, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-4-13]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Ross_Robinson

Skinheads, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-3]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Skinheads>

Sunny Day Real Estate, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-15]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Sunny_Day_Real_Estate

Taste of Chaos, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-3-8]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Taste_of_Chaos

The Fall Of Troy, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-20]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/The_fall_of_troy

The Mars Volta, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-28]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/The_Mars_Volta

These Arms Are Snakes, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-5-20]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/These_Arms_Are_Snakes

Thursday, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-6-7]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Thursday>

Warped Tour, in: Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-3-8]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Warped_Tour

PŘÍLOHY

I. Obrazová příloha

Obr. 1: Obal desky Minor Disturbance od The Teen Idles (<http://www.musicya.net>)

Obr. 2: Zleva Alec a Ian Mackaye (<http://dischord.tumblr.com>)

Obr. 3: Koncert skupiny Fugazi (<http://dischord.tumblr.com>)

ROSA APÁTRIDA – *Fanzine/Winter Demo 2013* – To label their sound is hard, but I'll give it a shot: electro anarcho dark wave punk. This is not

just a band, ROSA APÁTRIDA is an experience. ROSA APÁTRIDA is coming from well-travelled, political, non-English language exclusive persons who live a lifestyle according to their ethics. One synth player is from New York City, one from Colombia, and the singer is Colombian and Russian. Their singer Elektra KB's art is in the fanzine that accompanies the demo. She is an artist I came to know through collective work in NYC with solid anarchist and feminist beliefs, which is reflected heavily in her art and band visuals. Members of this band have squatted in London, and I know from first hand experience that they live and breathe their politics. Technology is used here as a weapon of sound and for intense visual assault. ROSA APÁTRIDA sound like a mix between CLAN OF XYMOX, CRASS and SISTERS OF MERCY. They can be found on line-ups with ANASAZI and SURVIVAL to benefit shows with bands that will probably never leave NYC. Yes, they are punks who play benefit shows—music can still be used to help others. You'll either like ROSA APÁTRIDA or you won't—this is not a middle of the road band. (Amelia) (CD-R or cassette with zine, lyrics included with Spanish translation, \$5 plus postage, c/o Elektra KB [redacted] Brooklyn, NY 11237, <http://rosaapatrida.tumblr.com>)

Obr. 4: Zine – MaximumRocknroll (<http://misfits.revhq.com>)

Obr. 5: Logo Dischord Records (<http://dischord.tumblr.com>)

Obr. 6: Kancelář Dischord Records (<http://dischord.tumblr.com>)

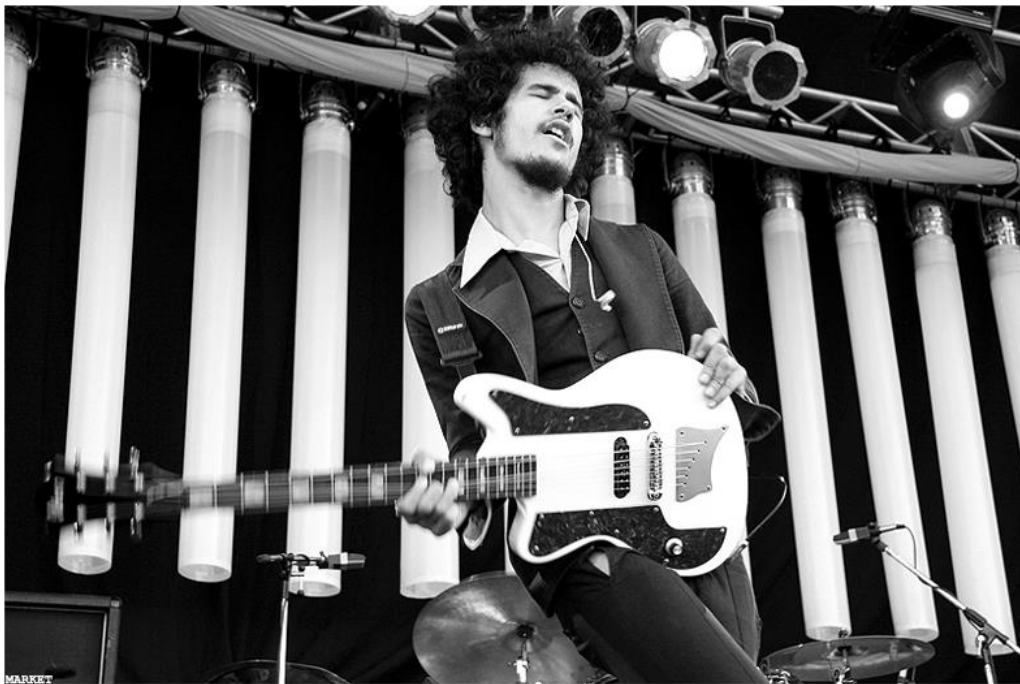
Obr. 7: Sunny Day Real Estate (propertyofzack.com)

Obr. 8: Glassjaw (<http://list.co.uk>)

Obr. 9: Ross Robinson (<http://ultimate-guitar.com>)

Obr. 10: Omar Rodríguez-López (<http://boludomiraesto.wordpress.com>)

Obr. 11: Refused (<http://laweekly.com>)

Obr. 12: Vans Warped Tour (<http://97rockonline.com>)

II. Audio příloha na CD

1. NoMeansNo - It's Catching Up
2. Shudder to Think - X- French Tee Shirt
3. Jawbox - Bullet Park
4. The Jesus Lizard – Thumbscrews
5. At the Drive-In - One Armed Scissors
6. At the Drive-In – Arcarsenal
7. ...And You Will Know Us by the Trail of Dead - Another Morning Stoner
8. Drive Like Jehu - Here Come The Rome Plows
9. Henry Rollins - Liar
10. Refused - The Deadly Rhythm
11. Reuben - Freddy Krueger
12. Envy - Rain Clouds Running In A Holy Night
13. Thursday - Cross Out the Eyes
14. Alexisonfire - Hey, It's Your Funeral Mama.
15. The Fall Of Troy - F.C.P.R.E.M.I.X.
16. These Arms Are Snakes – Red Line Season
17. Letlive – Enemies
18. Fugazi - Waiting Room
19. Fugazi - Guilford Fall
20. Sunny Day Real Estate - In Circles
21. Sunny Day Real Estate – Seven
22. Glassjaw – Cosmopolitan Bloodloss
23. Glassjaw - All Good Junkies Go to Heaven